

دَمِ دَمِ پڑھاں سلاک مدینے

میاں اقبال نجفی

دم دم پڑھاں سلام مدینے

ترتیب اقبال زخمی

ادارہ پنجابی لکھاریاں

جیاموسی شاہدرہ لاہور

Marfat.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سارے حق راگھویں

وموم پڑھاں سلام مدینے	کتاب
اقبال زخمی	مرتب
لکھاری کمپوزرز جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور فون ۷۹۲۰۹۲۹	کمپوزنگ
ارشداقبال ارشد	کمپوزر
اکتوبر ۲۰۰۱ء	پہلی وار
ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور	ناشر
خادم پرنٹنگ پریس چیئر جی روڈ لاہور	پریس
	ہدیہ
روپے	لابریری ایڈیشن
وعائے خیر	عام ایڈیشن

ورتاوی

ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور فون ۷۹۲۰۹۲۹

مدینے والے آقا

صلی اللہ
علیہ وسلم

دی نذر

ﷺ

مدینے دے یارو! سلام" علیکم
اے گلیو بزارو! سلام" علیکم

دنے رات مینوں تسال یاد آونا
حسینو! نظارو! سلام" علیکم

نہ ہن روز جانا قبا وے ہوسی
قبا دے منارو! سلام" علیکم

فرشتے وی روضے دوالے پئے پڑھدے
پکارو! پکارو! سلام" علیکم

کدوں فیر خورے میں آواں گا زخمی
حرم دی دیوارو! سلام" علیکم

اقبال زخمی

ویروا

صفحہ	لکھاری	نمبر شمار	عنوان
۴	اقبال زخمی	۱	مدینے دے یار و سلام "علیکم
۹	ڈاکٹر یونس احقر	۲	دم دم پڑھاں سلام مدینے
۱۵	اقبال زخمی	۳	پہلی گل
۱۷	ابرار حسین	۴	دلہ اجین قرار مدینے
۱۸	محمد ابراہیم خاں	۵	کھلدی اے برات مدینے
۱۹	احسان اللہ طاہر	۶	میں اکھاں ج منظر اتاراں مدینے
۲۰	ڈاکٹر اختر جعفری	۷	دل کہہ اے چل مدینے
۲۱	سید اختر حسین اختر	۸	خشیدے نیں ہر آن گنہگار مدینے
۲۲	ارشاد اقبال ارشد	۹	عطاواں جے ہوون میں آواں مدینے
۲۳	حکیم ارشد شہزاد	۱۰	من مٹھن مٹھاں مدینے
۲۴	محمد اسلم پرواز	۱۱	درداں دے گجرے پچاواں مدینے
۲۵	اسلم شوق	۱۲	جنتوں وی ودھ کے نظارہ مدینے
۲۶	اصغر ڈار	۱۳	چلے رملل یار مدینے
۲۷	اصغر وارثی	۱۴	نبیاں دے سردار مدینے
۲۸	اظہار احمد گلزار	۱۵	جاواں صبح و شام مدینے
۲۹	اعظم چنیوٹی	۱۶	اکھیاں وی معراج مدینے
۳۰	افضال احمد انور	۱۷	خالق دا شہکار مدینے
۳۱	اقبال راحت	۱۸	جے آقلاون تے جاواں مدینے
۳۲	اقبال زخمی	۱۹	صبح مدینے شام مدینے
۳۳	اقبال نجمی	۲۰	نور دا پیکر وچ مدینے
۳۴	محمد اکرم رضا	۲۱	نور د امر کز چین ولاندا شہراں داسر دار مدینے
۳۵	اکرم سعید اکرم	۲۲	نور تیرے دی وی جدی سات مدینے
۳۶	اکرم قلندری	۲۳	سدائین کدی مینوں جے سرکار مدینے

- ۲۴ عاشق وی جند جان مدینے
 ۲۵ ہووے جیکر گزر مدینے
 ۲۶ اپنی جند تے جان مدینے
 ۲۷ میں اکواری پھیراتے پاواں مدینے
 ۲۸ محبتاں دے چمکن ستارے مدینے
 ۲۹ پورے ہون ارمان مدینے
 ۳۰ سدن جے سرکار مدینے
 ۳۱ آن مدینے شان مدینے
 ۳۲ میں جاواں جے سوہن بلاوے مدینے
 ۳۳ وائے لے چل نال مدینے
 ۳۴ خوشی دا استعارہ اے مدینے
 ۳۵ مر حبا مدینے واہ واہ مدینے
 ۳۶ ملدا نہیں کدھرے وی چہرہ ملدا اچھین قرار مدینے
 ۳۷ سوہنا لے لچپال مدینے
 ۳۸ سد لوہن سرکار مدینے
 ۳۹ بن دی وگڑی بات مدینے
 ۴۰ نوری بلن چراغ مدینے
 ۴۱ رحمت دی بدسات مدینے
 ۴۲ صدیق تے عمروے ہن دلدار مدینے
 ۴۳ جوڑو لے دی تار مدینے
 ۴۴ ہر شے وی جند جان مدینے
 ۴۵ ملدا اے رب داپیار مدینے
 ۴۶ جند ہووے خوشحال مدینے
 ۴۷ کڈا ہیں تاں میں وی ویساں مدینے
 ۴۸ وگن نوری نوری ہوواں مدینے
 ۴۹ ننھلے جان نہ وگدے اتھر و آوے جسد م یاد مدینے
 ۵۰ میر اول وی چاہندا میں جاواں مدینے
- ۳۷ امانت علی شاکر
 ۳۸ امجد اقبال امجد
 ۳۹ امجد پرویز امجد
 ۴۰ امجد شریف
 ۴۱ امین بابہ
 ۴۲ امین ساجد
 ۴۳ انور اداس
 ۴۴ باسط علی حیدری
 ۴۵ بھارت علی جانی
 ۴۶ بشیر الماس بابائی
 ۴۷ ڈاکٹر بشیر علیہ
 ۴۸ پروفیسر بہاؤ الحق عارف
 ۴۹ ثنیر بخاری
 ۵۰ ڈاکٹر ثناء اللہ ثانی
 ۵۱ جاوید اقبال
 ۵۲ ڈاکٹر جاوید سوز
 ۵۳ حافظ محمد حسین حافظ
 ۵۴ محمد حامد رانا
 ۵۵ ڈاکٹر حفیظ احمد
 ۵۶ حنیف حنفی
 ۵۷ حنیف زاہد
 ۵۸ حنیف قادری
 ۵۹ حنیف نازش
 ۶۰ خالد باجوہ
 ۶۱ رانا خورشید احمد زاہد
 ۶۲ دلشاد جن
 ۶۳ رشید ثاقب

- ۶۳ راجا رشید محمود ۵۱ ٹٹ جہوے گی انشاء اللہ ساہوی کچی ڈور مدینے
- ۶۵ رفاقت علی رفاقت ۵۲ کرم دی اے برسات مدینے
- ۶۶ رفیع صحرائی ۵۳ ہر ویلے رہندی اے یاد مدینے
- ۶۷ رمضان شاکر ۵۴ سد لین مینوں جے کدے سرکار مدینے
- ۶۸ ریاض احمد سحر ۵۵ بلاوے سوہتا جے دل مدینے
- ۶۹ ریاض احمد شیخ ۵۶ دکھاں درواں دارو اے مدینے
- ۷۰ ریاض احمد قادری ۵۷ جیون وا ہرج مدینے
- ۷۱ ڈاکٹر ریاض انجم ۵۸ ہر تھاں وٹڈے پیار مدینے
- ۷۲ ساغر مٹ ۵۹ ہے عرش معلیٰ وازینہ مدینے
- ۷۳ ساقی گجراتی ۶۰ ربا جاواں شہر مدینے
- ۷۴ سجاد عطاری ۶۱ نچاں بن کے مور مدینے
- ۷۵ سجاد مزار ۶۲ جیڑے بھاگاں والے لوکی آن مدینے
- ۷۶ سرفراز احمد اعوان ۶۳ آقا لین بلا مدینے
- ۷۷ سلطان کھاروی ۶۴ جیون دے امکان مدینے
- ۷۸ سلیم آفتاب سلیم ۶۵ ملا ننگہ دیاں بھیاں واریاں مدینے
- ۷۹ ڈاکٹر محمد سلیم ساجد ۶۶ نبیاں داسر دار مدینے
- ۸۰ سوز عباس ۶۷ خالق و اشہکار مدینے
- ۸۱ شارق نظامی ۶۸ ساڈا شرف و قار مدینے
- ۸۲ شریف انجم ۶۹ دل ترے دیدارنوں جہدے اوہ ماہی ٹھہار مدینے
- ۸۳ شریف ساجد ۷۰ سدے سانوں آقا جے اک دار مدینے
- ۸۴ شفقت رسول مرزا ۷۱ ودھ جاندی اے ہندے دی انج آن مدینے
- ۸۵ ڈاکٹر شوکت علی قمر ۷۲ میرے عشق دی انتہا اے مدینے
- ۸۶ شہباز حسین ساجد ۷۳ سدن جے سرکار مدینے
- ۸۷ ڈاکٹر صادق جنجوعہ ۷۴ جی کر والے لڑکے اپڑاں سوہنے شہر مدینے
- ۸۸ صوفی محمد صادق صابری ۷۵ رب کرے میں جاں مدینے
- ۸۹ صائم چشتی ۷۶ عاشق دا ارمان مدینے
- ۹۰ صدیق ثانی ۷۷ جند مدینے جان مدینے

- ۷۸ سدھراں نیں دل وچ میں آواں مدینے
 ۷۹ سد لو کدی حضور مدینے طارق
 ۸۰ رب دی ہراک شام مدینے طالب
 ۸۱ عظمت دا کردار مدینے
 ۸۲ ٹرگے سب سرکار مدینے
 ۸۳ رکھدا اے جیہڑا دل توں عقیدت مدینیوں
 ۸۴ ملدا انورای نور مدینے
 ۸۵ جاواں جے کسے طور اکوار مدینے
 ۸۶ دل و جان توں اے پیارا مدینے
 ۸۷ مرا جسم اتھے تے ساہواں مدینے
 ۸۸ سد لین جے سرکار مدینے
 ۸۹ عاشقاں دی اے جان مدینے
 ۹۰ رہا سداک وار مدینے
 ۹۱ نبیاں واسر دار مدینے
 ۹۲ اکو تاہنگ پئی تڑپاوے جاواں فیراک وار مدینے
 ۹۳ رکھ لئیں جے دربان مدینے
 ۹۴ گلشن ہے مدینے تے ہے گلزار مدینے
 ۹۵ ہوندا اے فیضیاب زمانہ مدینیوں
 ۹۶ خوش قسمت نیں لوکی جیہڑے بھگن شہر مدینے
 ۹۷ زم زم بھر ساں جام مدینے
 ۹۸ اکھیاں دی اے ٹھار مدینے
 ۹۹ غریباں تے عاصیاں دی پہنچی صدا مدینے
 ۱۰۰ مری روح چچ جدوا ہے وسیا مدینے
 ۱۰۱ اکھیاں دی آرزو اے دل دی طلب مدینے
 ۱۰۲ تقسیم ہو رہے نیں خزانے مدینیوں
 ۱۰۳ چلیاں کرن جمال مدینے
 ۱۰۴ میری جند تے جان مدینے
- ۹۱ صدیق صدف
 ۹۲ محمود کھی
 ۹۳ حسین طالب
 ۹۴ طاہر شرازی
 ۹۵ میاں ظفر مقبول
 ۹۶ ظہیر احمد ظہیر
 ۹۷ عادل یزدانی
 ۹۸ ڈاکٹر عارف محمود عارف
 ۹۹ عاشق رحیل
 ۱۰۰ عبدالرزاق محسن
 ۱۰۱ عبدالستار شاہد
 ۱۰۲ عبدالرحیم دیوانہ نظامی
 ۱۰۳ عبدالرشید بالا
 ۱۰۴ عبدالعزیز چشتی
 ۱۰۵ عبداللہ جمال
 ۱۰۶ عبدالجبار غوری
 ۱۰۷ عثمان سالک مروی
 ۱۰۸ عقیل شانی
 ۱۰۹ عمر غنی
 ۱۱۰ غلام شہر رانا
 ۱۱۱ غلام شبیر عاصم
 ۱۱۲ غلام محمد پرویز جھمٹ
 ۱۱۳ غلام مصطفیٰ بسمل
 ۱۱۴ محمد فیروز شاہ
 ۱۱۵ فیض رسول فیضان
 ۱۱۶ قادری محمد صدیق پیکس
 ۱۱۷ قمر حجازی

- ۱۱۸ کلیم شہزاد ۱۰۵ کدی مینوں سوہناو کھاوے مدینہ
- ۱۱۹ حکیم کوثر نظامی ۱۰۶ کشتی ہے دنیا کنارا مدینہ
- ۱۲۰ صوفی محمد الدین چشتی ۱۰۷ عاشق دی چند جان مدینہ
- ۱۲۱ محمد علی جن ۱۰۸ سد لوہن سرکار مدینے
- ۱۲۲ مختار جاوید انور ۱۰۹ زمانے چ شہر اے نرالا مدینہ
- ۱۲۳ مراد ہاشمی ۱۱۰ سد لوہن سرکار مدینے
- ۱۲۴ مظہر سعید منور ۱۱۱ وحدت دی مہکار مدینے
- ۱۲۵ مقبول احمد عاجز ۱۱۲ محبتاں دا دریاو گدا مدینے
- ۱۲۶ مکرم لدھیانوی ۱۱۳ نبیاں دا سردار مدینے
- ۱۲۷ سید منصور احمد خالد ۱۱۴ ثلواں دی شاگے مدینہ
- ۱۲۸ منور غنی ۱۱۵ صبح مدینے رات مدینے
- ۱۲۹ منیر احمد کمال ۱۱۶ سدے گاہر حال مدینے
- ۱۳۰ مومن ہاشمی ۱۱۷ میرے دل دی ایہ حسرت ہے ونجاں مدینے
- ۱۳۱ سید ناصر چشتی ۱۱۸ رحمت دی تصویر مدینہ
- ۱۳۲ حکیم نذیر احمد نذیر ۱۱۹ رب دا وسے پار مدینے
- ۱۳۳ نعیم ارشد شہر ۱۲۰ چند بگھی تے لیکے جاواں اکھراں دی بارات مدینے
- ۱۳۴ نور محمد نور گجر ۱۲۱ چلے کر کے آہر مدینے
- ۱۳۵ ڈاکٹر یونس احقر ۱۲۲ چین دلاں دا ٹھنڈا کھیاں دی روح لئی ٹھار مدینہ
- ۱۳۶ محمد اشرف مہروی ۱۲۳ میر اول وی کہندا میں جاواں مدینے
- ۱۳۷ محمد اشرف مہروی ۱۲۴ میں دکھاں دے بارے جیویں چپھ سیتی دکھا ساں مدینے بشیر باوا
- ۱۳۸ سلمیٰ جبیں ۱۲۵ بلا ووجے درتے میں آساں مدینے
- ۱۳۹ ممتاز بلوچ ۱۲۶ خالق دا شہکار مدینے
- ۱۴۰ نصر اللہ خاں صابر ۱۲۷ لگدا اے دل توں پیار مدینہ
- ۱۴۱ اقبال زخمی ۱۲۸ چو مصرے
- ۱۴۲ یونس حسرت امرتسری ۱۲۹ چو مصرے
- ۱۴۳ اسیر عابد ۱۳۰ بہزاد لکھنوی دی نعت دا ترجمہ
- ۱۴۴ صابر چشتی ۱۳۱ مولانا حسن رضا خاں دی نعت دا ترجمہ

دم دم پڑھاں سلام مدینے

اللہ سوہنے نے ایہ کائنات تخلیق کیتی تے ایہدے وچ ون سونیاں تے ان گنت حکمتاں دے نال نال طرح طرح دیاں مخلوقاں وی پیدا فرمائیاں تے انسان نوں ایہناں وچ اشرف المخلوق ہون دا شرف عطا کیتا تاں جے اوہ قدرت دی ایس بے مثال کاریگری بارے غور کرے تے ایہدے مالک تے خالق دی عظمت دا دلوں جانوں اقرار وی کرے۔ انسانی نسل دا تسلسل تے ایہدی تاریخ گواہ اے کہ اوہ خدا دا صلاحیتاں دی ورتوں نال کائنات دی تفہیم تے ایہدے عقلاں تے فکراں توں اچے نظام نوں سمجھن دیاں کوششاں وچ برابر مصروف اے۔ اپنی ایس کوشش پاروں اوہدا واسطہ راہ نال وی پیندا اے تے کدی کراہ نال وی۔ ہندہ جدوں تے جس دور وچ وی گمراہی دا اجتماعی طور تے شکار ہوندا رہیا اے قدرت اوہدی راہنمائی لئی اپنے کرم پاروں ہادی شخصیتاں نوں رسولاں تے پیغمبراں دی شکل وچ پیدا فرماندی رہی اے۔ ایس حوالے دی سب توں محترم تے معزز شخصیت حضرت محمد ﷺ نیں۔ جہناں نوں اللہ تعالیٰ نے کسے اک ملک، قوم یا معاشرے لئی نہیں سگوں پوری کائنات لئی رحمت تے آخری نبی بنا کے گھلید۔ آپ نوں آخری کتاب قرآن پاک نال نواذیا گیا تے آپ دی تعلیمات نوں رہندی دنیا توڑی سب توں وڈی ہدایت قرار دتا گیا۔ رب تعالیٰ نے آپ نوں نہ صرف دنیا والیاں لئی محترم، معزز تے محبوب بنایا سگوں آپ نوں اپناوی حبیب قرار دتا۔ آپ نے نبوت دیاں ذمہ داریاں نوں ایس کمال تے قربانی نال پوریاں کیتا کہ آپ اپنی تعلیم، کردار، سیرت، اخلاق، ایثار، سلوک تے رویے پاروں نہ صرف مسلماناں دیاں اکھاں دا اتارا بن گئے سگوں اپنی نیکی، امانت تے صداقت دا واضح اعتراف اپنے دشمنان تے کافراں کولوں وی کروایا۔ آپ دے پیروکاراں نوں آپ نال نرا دنیاوی مذہبی تے دینی تعلق نہیں سی سگوں اوہ آپ دے عشق وچ رنگے ہوئے سن تے آپ دے اک اک فرمان توں قربان ہون نوں اپنی حیاتی دا حاصل خیال کر دے سن۔ آپ دی بے مثال وصفیاں بھری حیاتی آل دوال لئی بے مثال نمونہ سی۔ آپ دے پروانے تے متوالے آپ دے رنگ وچ رنگے جانا چاہندے سن۔ آپ دا اک اک گن نہ صرف اوہناں دیاں نگاہواں دا مرکز سی سگوں اوہ اوہدے بیان تے اظہار نوں اپنا فرض خیال کر دے سن۔ آپ دی سیرت، کردار، شخصیت تے معجزیاں دے حوالے نال آپ دی منظوم تے مثور تعریف آپ دی مبارک حیاتی

وچ ای بڑی عقیدت نال کیتی جاندی سی۔ حضرت حسان بن ثابتؓ تے حضرت عبداللہ بن رواحہؓ دے نال حضور دے پہلے وصف گوواں وچ شامل نیں۔ جیوں جیوں اسلام دوسرے مکاں تک پھیلدا گیا۔ اسلامی تعلیمات دے نال نال حضور بارے مسلماناں وی عقیدت تے محبت دا گھیراوی کھلھا ڈلھا ہوندا گیا۔

برصغیر تے ایران دے علاقیاں وچ جدوں اسلام دی مہک کھلری تے ایتھوں دیاں زباناں وچ اسلامی تعلیمات دے نال نال حضور بارے عقیدت بھریا منظوم اظہار وی ہون لگ پیا جھوں بعد وچ فارسی اردو تے پنجابی زباناں وچ نعت دابا قاعدہ نال دتا گیا۔ پنجابی زبان تے ادب و نعت نال قدیمی تعلق اے۔ پنجابی دے بڈھلے شاعران توں لے کے اج توڑی ایسہ تعلق مضبوط توں مضبوط تر ہوندا چلا آرہیا اے۔ پنجابی شاعری دے ابتدائی نمونیاں وچ نعت دا سفر مصرعیاں تے پھٹکل شعران توں شروع ہو کے پنجابی شاعری دی تقریباً ہر صنف نوں لو ورتاؤندا نعت دی باقاعدہ صنف تک بڑی آن تے شان نال اڑ چھیا اے۔ حفیظ تائب ہوراں مطابق ”پنجابی شاعری دا دامن نعت نال بھر پورا اے۔ لوک گیتاں بولیاں ٹپیاں توں لے کے ہر شعری تصنیف وچ نعت ملدی اے۔ بولی۔ بیت۔ دوہڑا۔ کافی۔ سی حرفی۔ مستزاد۔ باراں ماہ۔ اٹھوارہ۔ ست وارہ۔ قطعہ۔ رباعی۔ مثلث۔ مخمس۔ مسدس۔ وار۔ مثنوی۔ غزل۔ پابند نظم۔ آزاد نظم۔ ترجیع بند۔ ترکیب بند۔ غرضیکہ ہر صنف نعت واسطے ورتی گئی اے“

پنجابی زبان دی حمدیہ ’نعتیہ تے مدحیہ شاعری بہتا عشق‘ عقیدت برکت تے ثواب پاروں کیتی گئی اے تے ایہوں خاص کر قصہ کار شاعران دیاں لکھتاں دے آغاز وچ اک مضبوط روایت دی شکل وچ دیکھیا جاسکدا اے۔ پنجابی ادب وچ نعت دی بڈھلی شاعری دے پھٹکل نمونے بلا فریدؒ حاجی بلا رتنؒ بلا نانکؒ عبدی کو دھن تے نوشہ گنج بخش دے ہاں موجود نیں۔ حضور نال اپنی عقیدت تے اوہناں وی سیرت دے حوالے نال نور نامیاں۔ میلاد نامیاں۔ معراج نامیاں۔ حلیہ شریفاں۔ سلاماں۔ گلزاراں۔ اشتر نامیاں۔ جوگی نامیاں۔ چرخہ نامیاں تے چندڑی جہیاں خاص پنجابی شعری صغناں نوں وی اپنے اپنے سے تے رواج مطابق نعت دا ذریعہ بنایا گیا اے۔ ایس توں وکھ فقہی رسالیاں تے تفسیراں راہیں وی نعت دی بھرویں سیوا کیتی گئی اے۔

پنجابی زبان بارے ہن ایہ نراقیاس نہیں سگوں جاچی پرکھی تے حسالی کتابی گل اے

کہ ایہدے وچ نثر دے مقابلے وچ شاعری دی مقدار بہت زیادہ اے۔ پنجابی وچ شاعران دی تعداد ہزاراں وچ اے تے کوئی ویرا شاعر ای ہووے گا جہنے نعت نہ لکھی ہووے۔ ایس پھوں پنجابی وچ نعتیہ شاعری مقدار تے معیار وچ سلاہن جوگ اے۔ 1981ء وچ پروفیسر حفیظ تائب ہوراں پنجابی زبان دے بھروسے کھار وچوں تقریباً 114 شاعران دا نعتیہ کلام منتخب کر کے ”پنجابی نعت (انتخاب)“ دے سرناویں بیٹھ شائع کیتا۔ ایسے طرح دا اک انتخاب پروفیسر عصمت اللہ زاہد ہوراں وی چھاپے چاہریا۔ نعتیہ کلام دے انتخاب نال ہر دور دا چونواں نعتیہ کلام سامنے آیتے ایہدے وچ فنی تے فکری پکھوں کیتی جان والی محنت وی کھل کے سامنے آئی۔ کتابی شکل وچ نعتاں دے انتخاب دی نویں روایت نے نعت دے فروغ دی رفتار نوں تیز کرن وچ وی مدد دتی۔ ایس روایت نوں اک پاسیوں وی تقویت ملی۔ فروری 1983ء وچ اقبال زخمی ہوراں پنجابی رسالیاں دی تاریخ وچ پہلی واری اپنی کتاب لڑی لکھاری دا نعت نمبر شائع کر کے پنجابی رسالیاں نوں ایس پاسے آون دی دعوت دتی۔ ضخامت دے حوالے نال بھاویں ایہ اک چھوٹا رسالہ سی پر تاریخی لحاظ نال ایہدی خاص اہمیت یقیناً بن گئی۔ اقبال زخمی ہوراں 1985ء دے اپریل دے شمارے نوں لکھاری دا بھر وال تے ضخیم نعت نمبر بنا کے شائع کیتا جہدے وچ تیراں وکھرے وکھرے حصیاں وچ پنجابی نعت دے حوالے نال ضروری تے معیاری مواد ترتیب دتا گیا اے۔ پنجابی زبان تے ادب وچوں نعتیہ کلام وی چونواں نعتاں دی شکل وچ کتابی صورت دین تے ایس حوالے دے رسالیاں دے نعتیہ نمبران دے نال نال نعت دے فروغ ائی اک نواں اسلوب وی اختیار وی کیتا اے جہدے راہیں کسے خاص ردیف دی پابندی وچ اچھ نال نعتاں لکھوائیاں جان دیاں نیں۔ فیروہناں مخصوص نعتاں نوں کتابی شکل وچ یاں رسالیاں دے نمبران دی صورت وچ اچھ نال شائع کیتا جاندا اے۔ ایہ روایت اردو وچ پہلے توں موجود سی۔ پنجابی وچ پروفیسر جنید اکرم ہوراں رسالہ ”تماہی پنجابی“ دا اک خاص نعت نمبر اجہیاں نعتاں دے مجموعے دی شکل وچ بھروسے اچھ نال شائع کیتا جہناں دی ردیف ”بی جی“ اے۔ ایس انداز دیاں نعتاں لکھوائیاں وی بھروسے اچھ نال گئیاں۔

اقبال زخمی ہوراں تے اللہ سو بنے نے کرم فرمایا تے 1998ء وچ اوہناں نوں حج تے 1999ء وچ عمرے دی سعادت نصیب ہوئی۔ عمرے توں واپسی تے اپنی لکھی ہوئی اک نعت بی ردیف نوں مکھ مڈھ رکھ دیاں ہوئیاں فیصلہ کیتا کہ اجہیاں نعتاں لکھوائیاں جان

تے اوہناں نوں کتابی شکل وچ شائع کیتا جاوے جہناں دی ردیف مدینہ یا مدینے ہوئے۔
زخمی ہو راں دی اپنی نعت دا مطلع ایہ سی

صبح مدینے شام مدینے دم دم پڑھاں سلام مدینے

اقبال زخمی ہو راں اپنے ایس نیک ارادے نوں پوریاں کرن لئی رسالیاں وچ
اشتمار وی دتے تے ذاتی رابطے وی کیتے تاں جے ودھ توں ودھ شاعر اں دیاں قلمی کاوشاں نوں
نعتیہ مجموعے دا حصہ بنا یا جاسکے۔ ہولی ہولی مواد اکٹھا ہوندا رہیا تے کمپیوٹر تے ریکارڈ وی
ہوندا رہیا پر چھپتی دیاں کوششاں دے باوجود سانجھ میل دا ایہ کم دو سال لے گیا۔ سچ
اکھدے نیں کہ بندہ سو سو چاں سوچے یاں فیصلے کرے ہوندا اوہو اے جو اللہ سوہنے نوں
منظور ہووے۔ باوجود مناسب مقدار وچ مواد مل جان دے دی اقبال زخمی ہو راں کجھ
ہنگامی الجھناں تے پریشانیاں پاروں میسر نعتیہ کلام نوں کتابی شکل دین وچ کامیاب نہ ہوسکے
تے اوہناں ہو ردیر توں چن لئی ایس مواد نوں لکھاری دے چوتھے نعتیہ نمبر دی شکل وچ
شائع کرن دا ہنگامی فیصلہ کیتا تے ایہدے تے فوری عمل وی کر وکھایا۔ ایس توں پہلاں
لکھاری دے تن نعتیہ نمبر شائع ہو چکے سن۔ لکھاری دے ایس خاص نمبر وچ سو توں ودھ
شاعر اں دیاں 132 نعتاں شامل کیتیاں گئیاں۔ کجھ شاعر اں دیاں اک توں ودھ لکھتاں
نمبر وچ شامل نیں۔ ایس نمبر وچ شاعر اں نوں اجد دے حرفاں دی ترتیب مطابق تھاں دتی
گئی۔ ہن اقبال زخمی ہو راں اپنے اصلی پروگرام دے ارادے نوں آخری تے عملی شکل دتی
اے تے ہتھلی کتاب وچ ”لکھاری“ دے دے ”چوتھے نعت نمبر“ والے نعتیہ کلام نوں کجھ
ضروری ترتیب تے ترمیم نال ”دم دم پڑھاں سلام مدینے“ دے نال کتابی شکل وچ
بھروسے اچھ نال شائع کیتا اے۔

نعتاں دا ایہ انتخاب اقبال زخمی دے دل وچ موجود اوس عشق تے محبت دا عملی
ثبوت اے جیہڑا اوہناں نوں جہاناں دے محسن تے آخری ہادی حضرت محمد دی بے مثال
شخصیت نال اے۔ اوہناں نوں اوہناں تھاواں تے شیواں نال وی بھروسے عقیدت اے۔ جہناں
نال حضورؐ دی نسبت رہی اے۔ اوہ اپنی حیاتی دا بہتا ویلا مدینے دیاں گلیاں تے حضورؐ دے
روضے تے دور پڑھدیاں گزارن دے متمنی نیں۔

اقبال زخمی ہو راں اپنی جیہڑی نعت دی ردیف دی پاندی وچ شاعر اں کولوں ایس
مجموعے دیاں نعتاں لکھوائیاں نیں اوہ غزل دی شکل یا ہیئت وچ لکھی ہوئی اے۔ ایہدا

قدرتی اثر ایہ پیالے کہ ایس مجموعے دیاں بہتیاں نعتاں غزل دی فارم وچ ای لکھیاں گئیاں
 نیں۔ بحر ال وچ بھاویں رنگارنگی موجود اے پر فیروہی کچھ مخصوص قافیاں تے بحر ال نوں
 اچھتا حاصل رہی اے تے خیال وی کافی حد تک سانجھ دا شکار بنے نیں پر ایہہ سب کچھ
 فطری قدرتی تے مخصوص فضا دا منطقی نتیجہ اے تے کوئی حیرت والی گل نہیں۔ غزل دی
 صنف توں دکھ بڑے تھوڑے تے گنتی دے شاعر ال نے نظم، گیت، قطعے تے نظم دی کے
 خاص فنی شکل وچ نعتیہ کلام لکھیا اے۔ میری جاچے ایہ ”منتخب نعتیہ کلام“ گھٹ تے
 ”مجموعہ“ زیادہ اے کیوں جے مرتب کول اینا زیادہ کلام نہیں اپڑیا کہ اوہ فنی تے فکری پکھوں
 اپنے ذہنی معیار دے تقاضے پورے کرن لئی بہتا محتاط ہو کے انتخاب کر سکد۔ مرتب کول
 جیہڑا وی مواد اپڑیا اے اوہنے اوہنوں اپنی ضرورت سمجھ کے کتابی شکل دے دتی اے تے
 ایس توں دکھ اوہدے سامنے ایہہ وی پہلو رہیا اے کہ ایہ نعتیہ کلام عقیدتاں دا اظہار
 اے جہدی بنیاد عشق تے محبت دا جذبہ اے تے ایس جذبے دی حیثیت بہتا انفرادی
 ہوندی اے۔ ایہ نہ ہوئے کہ انتظامی تقاضے کسے دی دل دکھائی تے دل آزاری دا موجب بن
 جان۔ میرے خیال وچ مرتب نے ایہہ گلدستہ مرضی نال تیار نہیں کیتا سگوں اچھ نال گھلے گئے
 مہکمے ہوئے رنگ برنگے پھلاں نوں عاجزی تے عقیدت نال سجا کے پیش کر دتا اے۔
 مرتب دی ایس پیشکش وچ عشق، عقیدت، عجز، فن، چاہت، شوق تے بے ساختگی سب
 کچھ شامل اے۔ ترتیب دے لحاظ نال غزل انگ دیاں نعتاں پہلے رکھیاں گئیاں نیں تے ایہناں
 توں مگروں نظم، قطعے تے ترجمہ کیتے نعتیہ کلام نوں سجایا گیا اے۔ ہر شاعر دی صرف اک اک
 قلمی کاوش نعتیہ مجموعے وچ شامل کیتی گئی اے صرف مرتب دیاں دو لکھتاں شامل نیں تے اوہ
 صرف فنی مجبوری پاروں۔ ایہدے وچ کل (127) شاعر ال دا مخصوص ردیف دی پابندی
 وچ لکھیا نعتیہ کلام شامل کیتا گیا اے۔

آخرتے دعا اے کہ اللہ سوہناتے اوہدا حبیب مرتب تے نعت گو حضرات دی
 عقیدت بھری ایس کاوش نوں قبول فرمالین آمین

ڈاکٹر محمد یونس احقر

صدر شعبہ پنجابی

گورنمنٹ ایم اے او کالج لاہور

پہلی گل

نعت کہنا، نعت پڑھنا، نعت لکھنا، نعت دی محفل سجانا، نعت سننا، نعت دی اشاعت دا بندوبست کرنا۔ نعت دا مجموعہ چھاپنا، نعتاں دی چون چھاپنا۔ ایہ سارا کچھ آقا ﷺ دے خاص کرم نال ای ہوسکدا اے۔ ایہ اوہناں دا خاص ای کرم اے جے میں ایہ چون ”دم دم پڑھاں سلام مدینے“ چھاپن دے قابل ہویاں۔ میرے کول نہ تے مالی وسائل سن تے نہ ای حالات اجازت دے رہے سن پر اک لگن ضروری کہ ”مدینہ“ ”مدینے“ یا ”مدینوں“ روئیاں نعتاں دی اک چون چھاپی جائے۔ فیر پتا نہیں ایہ کنج ہو گیا؟ بس ہو گیا تے کتاب تہاڈے ہتھاں وچ اے۔ میں سمجھناں کہ ایہ آقا ﷺ دے خاص کرم نال سب کچھ ہو گیا اے۔

پنجابی وچ ایہ نعتاں دی پہلی چون نہیں۔ ایس توں پہلاں حفیظ تائب (پنجابی نعت۔ انتخاب) ڈاکٹر عصمت اللہ زاہد (جدید پنجابی نعت) غلام مصطفیٰ بسمل تے حفیظ احمد (چن خرا دا) سیدی یار رسول اللہ (امین خیال تے دو جے) اغثنی یا رسول اللہ (منشائش قصوری) تے کچھ ہور متران وی نعتاں دی چون چھاپی اے۔ رسالیاں دے حوالے نال دیکھئے تاں ماہنامہ لکھاری توں اڈتا ہی پنجابی دانعت نمبر وی چھپ چکیا اے۔ ڈاکٹر آفتاب احمد نقوی نے اوج دے دو پھر ویں نعت نمبر چھاپے سن جہناں وچ پنجابی نعت دا پھر وال حصہ وی موجود سی۔ راجا رشید محمود ہوراں ماہنامہ نعت دے دو تن شمارے پنجابی نعت دے حوالے نال شائع کیتے نیں ماہنامہ شام و سحر دے نعت نمبران وچ وی پنجابی دا حصہ شامل کیتا گیا سی۔

ہتھلی کتاب دیاں زیادہ تر نعتاں پہلے ماہنامہ لکھاری دے نعت نمبر 4 وچ چھپ چکیاں نیں۔ ترتیب حروف تہجی دے حساب نال رکھی گئی اے جہدی وجہ توں کچھ جہناں ناراضگی دا اظہار وی کیتا اے بلکہ اک مہربان نے تے رسالہ دیکھ کے کہیا کہ پورے

رسالے وچ میرے کیلیبر (calibre) دا کوئی بندہ نہیں۔ حروفِ تنجی دی ترتیب لا کے مینوں جو نیر شاعران توں بعد چھاپا گیا اے۔ جے کتاب وچ وی ایہ ترتیب رکھنی ایں تاں میری نعت شامل نہ کرنا۔ نہیں تے میں تہانوں عدالت وچ بلا لواں گا۔ کجھ جہاں نے بار بار عرض کرن دے باوجود نعت نہیں دتی۔ پتا نہیں کیوں؟۔

انت وچ میں اوہناں جہاں دا شکریہ ادا کرنا ضروری سمجھناں جہناں ایس سلسلے وچ میری بھرپور مدد کیتی۔

شکریہ سید اختر حسین اختر ہوراں دا جہناں ماہنامہ ”لہراں“ وچ ایہدا اشتہار چھاپیا۔
شکریہ جمیل احمد پال ہوراں دا جنہاں ماہنامہ ”سویرا انٹرنیشنل“ وچ ایہ اشتہار دو وار چھاپیا۔

شکریہ اوہناں جہاں دا جہناں میرے ہاک مارن تے اپنیاں نعتاں گھلیاں تے ایہ چون چھاپے چڑھ سکی۔

شکریہ پتر ارشد اقبال ارشد دا جھنے اپنیاں ساریاں رُجھاں اک پاسے رکھ کے ایہدی کمپوزنگ کیتی۔

شکریہ ڈاکٹریونس احقر ہوراں دا جنہاں ہنگامی طور تے ایس چون دا دیا چہ لکھیا۔
شکریہ پتر اسجد اقبال اسجد دا جھنے ایس کتاب دا نہ صرف ٹائٹل بنایا سکوں

اپنی جیب چون چھاپ کے وی دتا۔

شکریہ تنویر بخاری، صوفی محمد الدین چشتی، پروفیسر فیض رسول فیضان، حاجی

محمد صدیق، امجد اقبال امجد تے فاروق اقبال دے مشوریاں دا۔

اقبال زخمی

ایڈیٹر ماہنامہ ”لکھاری“ لاہور

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل دا چین قرار مدینے
سبھ نوں ملدا پیار مدینے

ہر دم وسدی رحمت رب دی
خالق دا دلدار مدینے

مولا کرم کما ساڈے تے
سد لے ہن اک وار مدینے

ساڈے ورگے لاچاراں دا
وس دا اے غم خوار مدینے

کردا رہو توں رو رو عرضاں
سد لیسن سرکار مدینے

چین دا مل پے جاوے گا جے
مر جاوے ابرار مدینے

ابرار حسین زاہد

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کھل دی اے برات مدینے
 جا کے بن دی بات مدینے
 شب قدر توں گھٹ نہیں ہوندی
 گزرے جیہڑی رات مدینے
 جنت کولوں ودھ کے گلیاں
 ودھ توں ودھ سوغات مدینے
 عیدیاں وانگوں دن نہیں اوتھے
 ہر شب اے شہرات مدینے
 دل دے کھیت ہریالی پاندے
 رحمت دی برسات مدینے
 دکھاں والیو پکی گل اے
 جانڈے بدل حالات مدینے
 جھولی بھر کے خوش ہو جاون
 پاندے جو خیرات مدینے
 او سب مدینے چلئے
 ملدی نویں حیات مدینے
 ابراہیم درود سلاماں
 پڑھیاں ملے نجات مدینے

مولانا محمد ابراہیم خاں

صلی اللہ علیہ وسلم

میں اکھاں بچ منظر اتاراں مدینے گھڑی پل بے میں وی گزاراں مدینے
 تماڑے اشارے تے گھر بار چھڈیا تے لالتے ڈیرے جا یاراں مدینے
 کدی وی اوہ بہنجنے نہیں پین دتی عرض جد وی کیتی لاچاراں مدینے
 وچھوڑے وی لو لہا گئی دیدے سائیں سدو کدے اکھیں ٹھاراں مدینے
 محبت اخوت تے پیاراں دے جذبے تے سانجھاں دیاں آبشاراں مدینے
 اوہ او تھوں دیاں کر دے رہندے نیں گلاں جیہڑے دیکھ آئے بہاراں مدینے
 تماڑے قدم پاروں ہوئیاں نیں ہریاں کدے سنجیاں سن جو باراں مدینے
 اوہ کھوواں دے پانی سوادی نیں اج وی تے اج وی نیں نوری اوہ دھاراں مدینے
 میں ساہواں نول ساہ تے نہیں فر رلدے ٹھے جدوں رلدیاں جا کے تاراں مدینے
 جدوں چاہو منگو مراداں چا پاؤ کدے لگدیاں نہیں بے لاراں مدینے
 کوئی کناں ہینا جہانیں دا ہووے اوہ پیاراں تھیں لیندے نیں ساراں مدینے
 مرے ورگا ہینا وی ہینا اے طاہر کدے دیکھے جا کے ہاراں مدینے

مرے ورگا ہینا وی ہینا اے طاہر
 کدے دیکھے جا کے ہاراں مدینے

احسان اللہ طاہر

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل کہندا۔ اے چل مدینے
 درود نبیؐ تے گل مدینے
 روضے پاک دی جالی حمیے
 اٹھدی ایہو پھل مدینے
 اوہو اگے کم آؤنا اے
 جیہڑا گزرے پل مدینے
 دنیا دی اوہ مشکل کیمہڑی
 جو نہیں ہوندی حل مدینے
 نور نبیؐ دا دم دم ورھدا
 ڈبے رہندے پل مدینے
 جے توں بخش چاہویں یار
 مٹی دے وچ رل مدینے
 روضہ ویکھ کے چپ لگ جاوے
 ہوندی نہیوں گل مدینے
 چھڈ دے جگ دے جھیرے اختر
 کونا وکھرا مل مدینے

ڈاکٹر سید اختر جعفری

صلی اللہ علیہ وسلم

بخشیدے نہیں ہر آن گنہگار مدینے
 پئے فیض و نڈیوں سر بازار مدینے
 املے اتے نگھے ملن پیار مدینے
 سوغاتیں سبھاں واسطے اکسار مدینے
 دل والیاں ڈھکن بڑے دلدار مدینے
 غمگیناں نوں جھلن بڑے غمخوار مدینے
 مٹ جائے دلوں دوئی تے ہنکار مدینے
 نفرت دا نہیں کوئی سرو کار مدینے
 دکھ دور تے سکھاں دی اے بھرمار مدینے
 دھندے ہوئے سینے چ پوے ٹھار مدینے
 سب توں بڑی درگاہ تے دربار مدینے
 ہے گنبدِ خضرا دا چمتکار مدینے
 اختر نوں بلا لین جے سرکار مدینے
 سدھر اے بڑی جان دیاں وار مدینے

ڈاکٹر سید اختر حسین اختر

صلی اللہ
علیہ وسلم

عطاواں ہے ہوں میں جاواں مدینے
میں دل والے دکھڑے سناواں مدینے

سماجی، معاشی، روحانی تے بدنی
سبھے روگ پاوں شفاواں مدینے

خدا والے گھر پیا ڈر تھیں میں کمنباں
تے رحمت دیاں ہین چھاواں مدینے

ایہ ساری خدائی جنہوں دیوے دھکا
تے مل جان اوہنوں پناواں مدینے

مرے آقا مینوں ہے ہر روز سدن
میں ہر روز عیدیاں مناواں مدینے

میں ارشد نمانا بناں مان والا
ہے منگاں مدینے میں کھاواں مدینے

ارشاد اقبال ارشد

صلی اللہ
علیہ وسلم

من مٹھن مٹھار مدینے
 دل دا چین قرار مدینے
 انساناں وچ سبھ توں اعلیٰ
 نبیاں دا سردار مدینے
 ہوش خرد نوں پر لگ جانڈے
 دل ہوندا بیدار مدینے
 اچیاں شانناں باناں والا
 رب دا سوہنا یار مدینے
 جان نبی توں وارن والے
 وسدے چارے یار مدینے
 چار چھیرے چائن وٹڈے
 اک ساوا دربار مدینے
 رب سوہنا جے کرم کماوے
 ارشد بیزا پار مدینے

حکیم ارشد شہزاد

صلی اللہ علیہ وسلم

دروداں دے گجرے پچاواں مدینے
 کرم تیرا ہوونے تے اواں مدینے
 میں رورو کے ترلے تے ہاڑے پیاپاواں
 توں لے جا ہوائے صداواں مدینے
 ایہ سڑداتے بلدا وی ٹھر جائے سینہ
 تریمہ اکھیاں دی بھھاواں مدینے
 فرشتے سدا جتھے دیون سلامی
 میں وی جا کے نعتاں سناواں مدینے
 میں دو جگ دے والی دا دربار ویکھاں
 میں پکاں دی جھولی، وچھاواں مدینے
 تری یاد چرکی ستاؤندی پئی اے
 بلا لو تے دکھڑے سناواں مدینے
 کبوتر جہی ہووے پرواز میری
 میں ماراں اڈاری تے جاواں مدینے
 مری زندگی رہی اے میں دے ورگی
 رہواں جیوندا مکن جے ساہواں مدینے
 مڑیا نہ کوئی وی خالی سواں
 ختم ہون سکال تے ہاواں مدینے
 محبت دی گٹھڑی بچ بنھ کے وفاواں
 عشق نوں سجا کے لیجاواں مدینے
 جے پرواز مل جائے سدھراں نوں چان میں
 عیدال ہزاراں مناواں مدینے

محمد اسلم پرواز

صلى الله
عليه وسلم

جنتوں وی ودھ کے نظارا مدینے
ہے محبوب رب دا پیارا مدینے

طیبہ نون ہج ہج کے جاندی خدائی
سب دے نصیباں دا تارا مدینے

رب دا پیارا اوہ غمخوار سب دا
اوہ آمنہ دا دلارا مدینے

بحر غماں وچ کھاندی سی ڈولے
کشتی نون ملیا کنارا مدینے

دیوانیاں ہور کتھے وے جانا
ساڈا تے بس اے سہارا مدینے

میں شوق اپنے چلیا مقدر جگاوں
چمکے گا میرا ستارا مدینے

اسلم شوق

صلی اللہ
علیہ وسلم

چلیے رل رل یار مدینے
لگے نت دربار مدینے
صدیق عمر عثمان تے حیدر
وسدے چارے یار مدینے
جدھر دیکھو بھرے ہوئے نہیں
رحمت نال بازار مدینے
کملی والا وونڈوا رہندا
فیضال دے انبار مدینے
جنت کوثر عرش فرش دا
رہندا اے مختار مدینے
حوراں اتے فرشتے رہندے
بن کے پھریدار مدینے
دل نوں اصغر تانگھاں ایہو
جاواں میں اک وار مدینے

اصغر ڈار

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نبیاں دے سردار مدینے
دو جگ دے غم خوار مدینے

میرے آقا میرے مولا
میرے پالنہار مدینے

میں وی ویکھاں روضہ تیرا
سدو جے سرکار مدینے

مختاں والے لوکی جیہڑے
جاندے نیں ہر وار مدینے

جنت توں وی ودھ نیں سوہنے
گلیاں تے بازار مدینے

ویکھیاں ٹھنڈ پے جاندی سینے
آقا دا دربار مدینے

انج تے ہر تھاں رب اے اصغر
ہوندا اے دیدار مدینے

اصغر وارثی

صلی اللہ علیہ وسلم

جاواں صبح و شام مدینے
 ”ہووے عمر تمام مدینے“
 رحمت والے میخانے چوں
 پیواں بھر بھر جام مدینے
 گلدستے تے ہار پرو کے
 بھیج درود سلام مدینے
 دیس عرب نوں جانڈیے وائے
 لے جا اک پیغام مدینے
 آدم جہدا واسطہ پایا
 اوہ سوہنا وریام مدینے
 رب دا پاک قرآن ایہ دسے
 الف مدینے لام مدینے
 کرم کریں اظہار تے آقا
 جاوے پہنچ غلام مدینے

اظہار احمد گلزار

صلى الله
عليه وسلم

اکھیاں دی معراج مدینہ
میرے سر دا تاج مدینہ

حدوں ودھ وی عیب جے ہوون
کج لیندا اے پاج مدینہ

میں سوہنے دا کلمہ گو ہاں
آپے رکھی لاج مدینہ

روح دی ہر اک مرض دا یارو
جگ تے محض علاج مدینہ

جگ دے سارے شہراں اتے
اعظم کردا راج مدینہ

اعظم چنیوٹی

صلی اللہ
علیہ وسلم

خالق وا شہکار مدینہ
 دھرتی وا شہکار مدینہ
 آقا وا دربار اے سوہنا
 ساڈا عشق پیار مدینہ
 دنیا تے فردوس وا نقشہ
 نورانی منٹھار مدینہ
 پنڈ گراں تے شہر نہیں جنے
 سمناں وا سردار مدینہ
 پت جھڑ جس تھاں آ نہیں سہکی
 اوہ کھڑیا گلزار مدینہ
 ہر شے وا معیار اے اپنا
 جنت وا معیار مدینہ
 ہر اچا اس پاروں اچا
 عرش دی اے دستار مدینہ
 آون وا پروانہ بخشو
 میں ویکھاں سرکار مدینہ
 دور تے نہیں کچھ انور تیتھوں
 دلدے ہے وچکار مدینہ

افضال احمد انور

صلی اللہ
علیہ وسلم

جے آقا بلاون تے جاواں مدینے
میں جا کے تے نعتاں سناواں مدینے

غماں والے پینڈے جے مولا مکاوے
باقی دا جیون ہنڈاواں مدینے

پڑھاں میں نمازاں ترے شہر آ کے
میں سجدے چ سر نوں جھکاواں مدینے

وسدی رہوے جھوک تیری سدا ای
تیرے گیت آ کے میں گاواں مدینے

کدوں کرم ہونا کدوں مینوں سدنا
ایہ لگیاں میں ہر دم نگاہواں مدینے

مولا! نمانے ہماڑ دی سن لے
مخت اپنا جا کے جگاواں مدینے

پوے ٹھنڈ بلدے کلیجے چ راحت
جدوں وگن ٹھنڈیاں ہواواں مدینے

اقبال راحت

صلی اللہ
علیہ وسلم

صبح مدینے شام مدینے
دم دم پڑھاں سلام مدینے

رحمت رب دی وسدی اوتھے
بخشش ہندی عام مدینے

بھر بھر آقا پئے ورتاؤندے
وحدت والے جام مدینے

ہر مشکل دا حل اے اوتھے
بن دے وگڑے کام مدینے

زخمی دل ایہ چاہندا میرا
ہووے عمر تمام مدینے

۔ اقبال زخمی

صلی اللہ
علیہ وسلم

نور دا پیکر وچ مدینے
 دل دا محور وچ مدینے
 ستے بھاگ جگاون والا
 پیار دا منظر وچ مدینے
 من نوں راحت و نڈن والا
 لطف سراسر وچ مدینے
 خلق دی خوشبو جیہڑا و نڈے
 شان مدثر وچ مدینے
 ساڈا سب دا سچا ہادی
 اکمل راہبر وچ مدینے
 جیہدے ہتھ لے سب مختاری
 شافع محشر وچ مدینے
 کوئی نہیں اسدا ثانی ہویا
 برتر بہتر وچ مدینے
 چین دلاں دا نمھی جیہڑا
 مہر منور وچ مدینے

محمد اقبال نجمی

صلی اللہ
علیہ وسلم

نور دا مرکز، چین دلاں دا، شہراں دا سردار مدینہ
 ذرہ ذرہ جگمگ جگمگ، فطرت دا شہکار مدینہ
 عرشی فرشی دین سلامی، جھکدے ایٹھے عاصی عامی
 جیہڑا آوے ایہو چاہوے ویکھاں سو سو وار مدینہ
 ایس دی مثل مثال نہ کدھرے ایڈا نور جمال نہ کدھرے
 جس دے پھل سدا مہکن گے، اوہ نوری گلزار مدینہ
 جتھے جتھے نور شفاعت، اوتھے اوتھے رب دی رحمت
 بخش دے پروانے ونڈدا عظمت دا معیار مدینہ
 رحمت مگن والیو آوے، نور شفاعت جھولی پاؤ
 اللہ دے محبوب دی رحمت دا سوہنا اظہار مدینہ
 منگتے ایٹھوں جھولیاں بھر دے، نالے رنج زیارت کردے
 کسے نوں خالی جان نہ دیوے، ایہ عالی دربار مدینہ
 کنکر ایٹھے لعلوں ورگے، کنڈے پھل گلاباں ورگے
 کل عالم وچ اکو شان تھیں ونڈدا لے انوار مدینہ
 ایہو شوق دے وچ رہندا، سوچدا رہندا اٹھدا بہندا
 مرن توں پہلاں میرے مولا ویکھ لوواں اک وار مدینہ
 دکھ دریا وچ غوطے کھاندا، کوئی ہلی نظر نہ آندا
 جد درود رضا میں پڑھنا، لاندہ مینوں پار مدینہ

محمد اکرم رضا

صلی اللہ
علیہ وسلم

نور تیرے دی وی جد برسات مدینے
چمکن لگ پئے باغاں دے فرپات مدینے

یثرب تیرے بھاگ جگاوں دنیا اتے
اچیاں شاناں والی آئی ذات مدینے

ایہ وی میرے آقا دا احسان ہتھیرا
آپ کرم دی مولا پاوے جھات مدینے

ہر مشکل دا دارو کردے شاہِ طیبہ
بن جاندی اے بگڑی ہوئی بات مدینے

بھر بھر جام شریعت والے پیواں گے ہن
فیض دے چشمے جاری نیں دن رات مدینے

آؤ یارو اکرم دے نال طیبہ چلنے
آقا ونڈے رحمت دی سوغات مدینے

اکرم سعید اکرم

صلی اللہ
علیہ وسلم

سد لین کدی مینوں جے سرکار مدینے
 رنج رنج کے کراں روضے وا دیدار مدینے
 ککھ سوہنیاں گلایاں دے میں پکاں تے سجاواں
 جے پہنچ جاواں یارو میں اک وار مدینے
 ہر درد دے مارے نوں اوہ دیندے نہیں پنہول
 دکھیاں تے پتھماں دے نہیں غم خوار مدینے
 بخشش دی سند ملدی اے سرکار دے صدقے
 نر جاندے نہیں جیہڑے وی گنگار مدینے
 دن رات کرن جس دی فرشتے وی زیارت
 آقا دا بڑا سوہنا اے دربار مدینے
 بھکھیاں تے غریباں دے بھر دیندے نہیں کاسے
 ونڈدے نہیں خزانے شہ ابرار مدینے
 جہناں نوں قلندری میرے آقا نے بلایا
 اوہ جاندے نہیں محبت دے طلبگار مدینے

اکرم قلندری

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عاشق دی جند جان مدینے
دکھیاں دا ارمان مدینے

لوں لوں دے وچ شوق چنگیری
دیکھاں میں سلطان مدینے

دیس عرب دی ہر شے سوہنی
دکھری تیری شان مدینے

درس دیدار تیرے دے کارن
جند کراں قربان مدینے

مک جاون سب تاہنگاں شاکر
بن جان جے مہمان مدینے

امانت علی شاکر

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہووے بے سحر گزر مدینے
کرساں ساری بسر مدینے

آن فرشتے بہاری دیون
رہدی رہندی نظر مدینے

میری تے بس آس اے ایہو
لنگھے باقی عمر مدینے

کوئی وی چنتا رہندی ناہیں
مک جانڈے نیں فکر مدینے

جاکے پرت نہ آواں امجد
من جائے میری قبر مدینے

امجد اقبال امجد

صلی اللہ
علیہ وسلم

اپنی جنت تے جان مدینہ
اپنا دین ایمان مدینہ

ہر دم کرن تلاوت اس دی
اکھاں لئی قرآن مدینہ

جیون دی بس اکو سدھر
آقا جی دکھلان مدینہ

میرے جھے پنے دی پناہ گاہ
شہراں دا سلطان مدینہ

اوہو لیکھاں والے امجد
جا کے جو مر جان مدینہ

امجد پرویز امجد

صلی اللہ علیہ وسلم

میں اک واری پھیرا تے پاواں مدینے
 میرا دل وی کردا میں جاواں مدینے
 میں لوٹھے لکھاں تے میں لوٹھے سناواں
 تے لکھ لکھ کے نعتاں میں گاواں مدینے
 ہے ایہو ای عرضی تے ایہو ای مرضی
 نصیب اپنے تے جگاواں مدینے
 میں کیوں نہ مدینہ مدینہ پکاراں
 نہیں ٹھنڈیاں تے مٹھیاں ہواواں مدینے
 بڑی دیر توں میرے دل دی اے حسرت
 میں دل والے دکھڑے سناواں مدینے
 جے سچ پچھو عثمان جانڈے نہیں سارے
 گناہواں دے مارے، خطاواں مدینے
 میں سوہنے دے گھر روز جاواں تے آواں
 شریف اپنی کلی بناواں مدینے

امجد شریف

محبتاں دے چمکن ستارے مدینے
بڑے دلربا نہیں نظارے مدینے

فرشتے وی امبروں اتروے نہیں اتھے
سلاماں لوہ پڑھدے نہیں سارے مدینے

دلاں دے ہنیرے نوں چانن اے ملدا
چمکدے نہیں نوری منارے مدینے

کیڈے بختاں والے نہیں آقا دے امتی
جنہاں رات دن نہیں گزارے مدینے

ندامت دے اتھرو میں لے جاساں او تھے
گناہاں دے ہوندے کفارے مدینے

نہیں وس تہاڈے اے دنیا دے ویدو
مرے دکھی دل دے نہیں چارے مدینے

رہی مول خالی نہ سدھراں دی جھولی
جاں باز نے پلڑے پسارے مدینے

امین باہر

ﷺ

پورے ہوں ارمان مدینے
جاوے جد انسان مدینے

دلدی سن دے نیں ہر ویلے
دو جگ دے سلطان مدینے

کرم مرے تے ایناں ہووے
بن جاواں مہمان مدینے

ہو جاندے نیں جنے وی نیں
اوکھے کم آسان مدینے

اپنے ہنجو کٹھے کر کے
لے جائیے سامان مدینے

ساجد نعتاں لکھ لکھ میں وی
لے جاواں دیوان مدینے

محمد امین ساجد سعیدی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سداں جے سرکار مدینے
جاواں سر دے بھار مدینے
شام سویرے رحمت و سدی
رہندی نت بہار مدینے
دکھیاں دے دکھ و نڈن والے
رہندے نہیں غم خوار مدینے
آواں پرت کدے نہ اوتھوں
جاواں جے اک وار مدینے
ویکھن والیاں تائیں رب دا
ہوندا اے دیدار مدینے
توں وی جھک جا او بے سرتا
جھکا کل سنسار مدینے
مخٹے جانڈے نہیں سبھ انور
میں جے او گنہار مدینے

انور اداس

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

آن مدینہ شان مدینہ
اپنی تے ہے جان مدینہ

جان جگر تے مان مدینہ
دل دا ہے ارمان مدینہ

میں بے علم تے جاہل بندہ
میرے لئی پرہان مدینہ

دل دی کرے صفائی نالے
تازہ دگرے ایمان مدینہ

میں اک سڑوی بلدی دھرتی
میرے لئی اسمان مدینہ

باسط میرے جے لوکاں تے
بے دوشاں دا مان مدینہ

باسط علی حیدری

صلی اللہ
علیہ وسلم

میں جاواں بے سوہنا بلا لے مدینے
تے حال اپنے دل دا سنا لے مدینے
جدوں دوری آقا دی مینوں ستاویں
میں ٹر جاناواں وچ خیالے مدینے
میں بن جاواں سوہنے نبی دا پروہنا
بے آقا بلاویں سنبھالے مدینے
میں ساہواں دی مالالتے ہنجواں دے گجرے
کراں جا کے اوہدے حوالے مدینے
دروداں دے بدل نہیں جہناں تے ورھدے
اوہ وسدے نہیں سوہنے نرالے مدینے
شرابِ حضوری نوں ترسن جو اتھ
اوہ پیندے نہیں بھر بھر پیالے مدینے
مرے ٹرن دا مل وی پے جاوے جانی
بے منظور ہوون ایہ چھالے مدینے

بشارت علی جانی

صلی اللہ
علیہ وسلم

وائے لے چل نال مدینے
ویکھاں نور جمال مدینے

پیڑاں مرضاں لوڑاں غرضاں
مکدے فکر جنجال مدینے

رحمت ورھدی شام سویرے
پیندا ناہیں کال مدینے

پل پل وٹدے قاسم سوہنا
دینء دنی دا مال مدینے

مدا اے پر عشق نبیؐ تھیں
اُج مقام خیال مدینے

ایڈ سخی لچپال نہ کوئی
جیڈ سخی لچپال مدینے

ہور جگہ نہ چنگی لگدی
عاشق رہن نہال مدینے

سدھر دل دی گزرن میرے
دن مہینے سال مدینے

الماس ! ماہی سینے لاسی
رکھنا دل سنبھال مدینے

بشیر الماس بائی

صلی اللہ
علیہ وسلم

خوشی دا استعارا اے مدینہ
 مرے لیکھاں دا تارا اے مدینہ
 مرے ماں باپ میری جان صدقے
 جہانوں ودھ کے پیارا اے مدینہ
 مرے ربا! تری دنیا چج اج وی
 غریباں دا سہارا اے مدینہ
 ملے دنیا توں چائن معرفت دا
 ہدایت دا منارا اے مدینہ
 دلاں دے پیرے پتھیں لگدے نیں
 اوہ رحمت دا کنار اے مدینہ
 دلاں دے کھیت ہوون جس توں ساوے
 زمانے وچ اوہ دھارا اے مدینہ
 گلاباں دا مہکا ہویا گلشن
 بہشتاں دا نظارا اے مدینہ
 ملے تسکین جتھے ہر کسے نوں
 کرم دا شہر سارا اے مدینہ
 ٹھکانہ جگ تے عابد رحمتاں دا
 شفاعت دا دوارا اے مدینہ

ڈاکٹر بشیر عابد

صلی اللہ علیہ وسلم

مرحبا مدینہ واہ واہ مدینہ
 آپ دا وسدا رہوے شاہا مدینہ
 یثرب نوں آپ نے بنایا طیبہ
 مومنناں نال آپ وسایا مدینہ
 خاک شفا تے عاصیاں دی ^{مخمس}
 در تے جو آیا لے چا مدینہ
 مکے والے لے چان چو کھی غنیمت
 یاراں نال دیا سنگ نبھا مدینہ
 نوری فرشتے وی آ پڑھن سلاماں
 کناں اچا رب نے بنایا مدینہ
 ایس دور اتوں نہ نہیں ہونی
 تے رب دے محبوب بنایا مدینہ
 جنت دی کیاری اتھے لے یارو
 گناہ دی شفاعت دا صلہ مدینہ
 عاشق تے عارف نعتاں پئے پڑھدے
 عاجزاں بے کساں لئی ٹھہرا مدینہ

پروفیسر بہاؤ الحق عارف

صلی اللہ
علیہ وسلم

ملدا نہیں کدھرے وی جیہڑا ملدا چین قرار مدینے
تاگھدا رہناواں ہر ویلے سد لو یا سرکار مدینے

من وچ رچیا ساوا روضہ کدن اکھیں نال تکاواں
سچ سچ سد لو سفنے وچ تال آیاواں سو وار مدینے

دیندا روحاں نوں ہریالی سدا سلکھنا ساوا روضہ
نت زوئی جنت ورگی رہندی سدا بہار مدینے

رہندی نہیں کوئی چنتا باقی جیون ہولا پھل ہو جاندا
رحمت دی چھاں رہندی روح تے رہندا نہیں کوئی بھار مدینے

مکن سارے پنڈھ کولے ہون سولے بخت مخاری!
سدا آوے تے ٹر چلیے چھڈ کے کل سنسار مدینے

تئویر مخاری

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سوہنا لے لچپال مدینے
امت دا رکھوال مدینے

کے دے ویج جلوے رب دے
دید دا پاک جمال مدینے

تھاں تھاں تے کیوں دھکے کھاویں
مشکل دا حل بھال مدینے

منگو میل کے سب دعائیں
جاواں مرشد نال مدینے

ہر اک نوں اس سینے لایا
پہنچیا جس وی حال مدینے

تد سہاگن تھیاں ثانی
جاواں بے اس سال مدینے

ڈاکٹر ثناء اللہ ثانی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سد لو ہن سرکار مدینے
 آوے اوگتہار مدینے
 کرم کرو تے میں وی آواں
 ہر اکھیاں دے بھار مدینے
 سے سے وار بلاؤ ہوراں
 مینوں وی اک وار مدینے
 لاکے جنہاں توڑ نبھائی
 ویکھاں جا اوہ یار مدینے
 تیرے پیراں بیٹھ جو آئے
 چماں جا اوہ خار مدینے
 نوری نوری مست فضاواں
 خوشبو رنگ بہار مدینے
 جو جو دل تے واپریاں نیں
 کرنی عرض گزار مدینے

جاوید اقبال - پتوکی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بن دی . وگڑی بات مدینے
سنورے . خوب برات مدینے
دل دی دنیا روشن ہوندی
پیندی جس دم جہات مدینے
پاک مدینے آپؐ دا مدفن
وسدی آپؐ دی ذات مدینے
کفر شرک تے ظلم ہنیرے
کھاندے ڈاہڈی مات مدینے
باغ ارم دا حصہ روضہ
رحمت دی برسات مدینے
ہر . تھاویں انوار رسالت
ہر پاسے برکات مدینے
ارفع اعلیٰ مسجد نبوی
اعلیٰ تر حالات مدینے
پاک نبیؐ دے درتے مچ کے
سوز جی بن دی بات مدینے

ڈاکٹر جاوید سوز

صلی اللہ
علیہ وسلم

نوری بلن چراغ مدینے
روشن ہون دماغ مدینے

مہکاں ونڈدے نیں جگ تائیں
رحمت والے باغ مدینے

رب نوں ٹولن والیو لوکو
رب دے ملن سراغ مدینے

دیکھ کے گنبد ساوا ساوا
کھلدے دل دے باغ مدینے

دیکھیں عمل نہ ضبط کرائیں
ٹھنڈا رکھ دماغ مدینے

روضے دے وچ لیٹیا سوہنا
پا سرمہ مازاغ مدینے

رو رو روضے پاک تے حافظ
دھلدے دل دے داغ مدینے

حافظ محمد حسین حافظ

صلی اللہ
علیہ وسلم

رحمت دی برسات مدینے
سکھاں دی سوغات مدینے

بعد خدا دے سب توں اچی
وسدی اے اوہ ذات مدینے

عاصیاں اوگتھاراں، دے لئی
مختش دی خیرات مدینے

بے دوشاں تے لاچاراں دی
لیندے نہیں اوہ وات مدینے

اوکڑاں اندر کیوں نہ سدھے
سن دے نہیں جد بات مدینے

حسرت حامد دی ایہ ربا
گزرے کوئی رات مدینے

محمد حامد رانا

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صدیق تے عمر دے ہن دلدار مدینے
 عثمان علی پاک دے ہن یار مدینے
 ہرپل جو کروڑاں نوں نہیں خیراں پئے ونڈ دے
 وسدے نہیں اوہ سخیاں دے وی سردار مدینے
 جس دے وی دلوں اٹھدی اے سرکار وی الفت
 خود اس نوں بلا لیندے نہیں سرکار مدینے
 حسرت ایہ مرے دل دی کدوں ہووے گی پوری
 کٹ جان حیاتی دے وی دن چار مدینے
 ہر درد دا دارو وی جہدا آوے دعائے
 بچ جاوے اوہ بیمار تے لاچار مدینے
 گنبد ہی ہزا ویکھ کے دل باغ بنا لیندے
 آقا جی بلاؤ وی چا اکوار مدینے
 آسکدی نہیں اوتھے کدی رت خزاں دی
 مہکان بہاراں نوں وی گلزار مدینے

ڈاکٹر حفیظ احمد

صلی اللہ علیہ وسلم

جوڑ دے دی تار مدینے وسدا رب دا یار مدینے
 جس تھیں روشن ساری دنیا من میری سرکار مدینے
 سب تھیں سوہنا سب دا مرکز اکو اک دربار مدینے
 جس دے تابع نوری ناری نبیاں دا سردار مدینے
 اس توں چنگا ہور نہ کوئی رہندا اوہ دلدار مدینے
 حاضر ناظر باطن ظاہر اللہ دا انوار مدینے
 جس تے عاشق ہويا اللہ اوہ معشوق بہار مدینے
 جے حاصل کچھ کرنا ای تے واج دلوں اک مار مدینے
 جس دے جہیا ہور نہ کوئی سب دا اوہ غم خوار مدینے
 بھیجوت درود دے تھیں سن لیندے سرکار مدینے
 جس تے نت پروانے سڑدے اوہ شمع دی بار مدینے

جتنے بھور حشر تک اڈن

حنفی اوہ گلزار مدینے

محمد حنیف حنفی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہر شے دی جند جان مدینے
نبیاں دے سلطان مدینے

عرشوں عرشی آن مدینے
سینے ٹھنڈاں پان مدینے

میریاں اکھاں حسرت بھریاں
بھاگاں والے جان مدینے

میں آقا دے نظریں بھاواں
اُ چھیتی فرمان مدینے

رو رو اکھیاں ترلے پاوں
کد ہووے گا جان مدینے

دل تو بنے چوں نکلے جو وی
جاوے سدھی تان مدینے

میرے دل دی خواہش مولا
نکلے میری جان مدینے

پاک محمد ونڈی جاوے
رحمت والی کان مدینے

ایہ سب سارا کوڑ پسارا
خشیاں دا سیامان مدینے

زاہد تاجاں والے ویکھے
لہجے دے پھردے دان مدینے

حنیف زاہد

صلی اللہ
علیہ وسلم

ملدا اے رب دا پیار مدیتے چلیے چلیے یار مدینے
 جتھے پیاس اکھیاں دی تھدی اوہ سوہنا دربار مدینے
 بول رسیلا دل کھس لیندا ڈھول مٹھن منتھار مدینے
 سورج موڑے چن نوں توڑے دو جگ دا مختار مدینے
 سھناں دی حل مشکل کردا دل دا چین قرار مدینے
 فیض خزانے ہر دم وٹدا اللہ دا دلدار مدینے
 ہر دم جھڑیاں رحمت لائیاں بر سے لہ بہار مدینے
 نوری جس نوں دین سلامی دو جگ دا سردار مدینے
 کل نبیاں دا پیر لائیاں دکھیاں دا غمخوار مدینے
 جتھے کدی خزاں نہ آوے مہکدی اوہ گلزار مدینے
 کرماں والے ویکھ کے آون اللہ دے انوار مدینے
 جیکر سد سوہنے دا آوے جاواں سر دے بھار مدینے
 پلکاں نال بہاری دیواں سد لے جے سرکار مدینے
 قادری دل دی حسرت ایہو تن من دیواں وار مدینے

محمد حنیف قادری

صلی اللہ
علیہ وسلم

جند ہووے خشحال مدینے
 مک جاندے جنجال مدینے
 اتھرو دین سلامی آوندے
 پہنچدا جدوں خیال مدینے
 رون دی قیمت پے جاندی اے
 ہنجو بن دے لال مدینے
 جہنوں چاہوں سو سو واری
 سد دے نہیں لچپال مدینے
 عملاں ولوں شرم آوندی اے
 لے چلے کوئی نال مدینے
 درتے پہنچ لوں اک واری
 جا دساں گا حال مدینے
 جسدا جی چاہوے ازماوے
 پورے ہوں سوال مدینے
 نازش نیویاں رکھیں اکھیاں
 مٹھی رکھیں چال مدینے

محمد حنیف نازش قادری

ﷺ

کڈاہیں تاں میں وی ویساں مدینے
مدینے دے درشن کریاں مدینے

تھکساں نہ روضے دی جالی کوں چم چم
میں جی بھر کے سکاں لہیساں مدینے

رج رج کے پیساں میں زم زم دا پانی
گناہاں دی بھاء کوں بھھیاں مدینے

رو رو خوشی نال بے حال تھیاں
اوہ مٹی چاء اکھیاں چچ پیساں مدینے

مدینے ونجاں ول میں واپس ہٹاں نہ
دعاواں ایہ ہر پل منگیساں مدینے

میری حاضری تھیوے منظور جے کر
میں گلیاں دا کوڑا وی چیساں مدینے

خالد باجوہ

صلی اللہ علیہ وسلم

دکن نوری نوری ہواواں مدینے، معطر معطر فضاواں مدینے
 جتھے پاک تلیاں سی سوہنے نکائیاں، مقدس مقدس اوہ تھاواں مدینے
 مرے دل دی تاہنگ کرے پوری مولانا خیر اپنے جیون دا چاہواں مدینے
 بنے میرا مدفن مدینے دی مٹی کدی مڑ نہ آواں بے جاواں مدینے
 جھنے جا کے منگیا اوہ خالی نہیں آیتے ہر اک نے پایا طلب توں سوایا
 ایہ سدھراے دل وی کدی میں وی جاواں تے ستمقدر جگاواں مدینے
 ایہ دکھاں بچ سڑدی تے بلدی حیاتی نوں جاٹھاراں میں سبز گنبد دی چھاویں
 تے لکھ لکھ کے ہنجواں وی بولی بچ دکھڑے میں سوہنے نوں جا کے سناواں مدینے
 میں بھل جاواں آپے ای جاوتھے راہواں مدینے دے اندر ملن بے پناہواں
 تے پاون دے لئی دو جہاں دے خزینے میں ہستی نوں اپنی گواواں مدینے
 محمد دے عاشق جو جاون مدینے کراں چاکری نال چنگے قرینے
 لٹاواں ادب تے عقیدت خزینے میں ہستی نوں اپنی گواواں مدینے
 میرے لیکھ ہو جان زاہد سولے، سوہنا بلاوے بے دربار ولے
 جہدی یاد بچ بہہ بہہ لکھیاں نہیں نعتاں میں اوسے نوں جا کے سناواں مدینے

رانا خورشید احمد زاہد

صلی اللہ
علیہ وسلم

ٹھلے جان نہ وگدے اتھرو آوے جسم یاد مدینہ
 اجڑی پجڑی دل دی دستی کر دیندا آباد مدینہ
 معن دا اول جس نوں آوے اوہ نہیں مڑدا او تھوں خالی
 اوہ خوش بخت کہاوے جہدی سن لیندا فریاد مدینہ
 بھاویں عرش دے نوری ہوون بھاویں میرے ورگے خاکی
 ہر عاشق دا اکو نعرہ مولا زندہ باد مدینہ
 پاک نبی دی مدح سرائی انج تے میرا ہے سرمایہ
 میں کہنا واں نعت نبی دی دیندا مینوں دا مدینہ
 جے طیبہ چوں مہر نہ لگے رب گدے وی وات نہ کچھے
 دو نہیں جہانیں عظمت والی ونڈدا اے اسناد مدینہ
 ایہ دنیا کیہ عرشاں تے وی پے جاندی اے تھر تھلی
 نطق نبی چوں جدوی غیبوں کردا اے ارشاد مدینہ
 کرم کرو اے مکی والے مدنی ماہی آقا جی
 تیرے ناں دا ورد کماندا ویکھے چن دلشاد مدینہ
 دلشاد احمد چن

صلی اللہ
علیہ وسلم

مرا دل وی چاہندا میں جاواں مدینے
میں دل دیاں گلاں سناواں مدینے

مرا عمل کیہ اے تے اوقات کیہ اے
ندامت دے اتھرو وگاواں مدینے

ہے زب آپ پڑھدا فرشتے وی پڑھدے
دورداں دی ہر دم صداواں مدینے

اوہ شاہ عرب نہیں اوہ شاہ عجم نہیں
گداواں نوں ہندیاں عطاواں مدینے

مدینے دی گلیاں بچ جنت دے نقشے
معطر معطر ہواواں مدینے

مدینے توں دوری ہے تڑپاندی ہر دم
میں ہن کیوں نہ اک گھر بناواں مدینے

عقیدت محبت تھیں لکھ لکھ کے نعتاں
میں چاہندا ہاں ثاقب لیجاواں مدینے

رشید ثاقب

صلی اللہ
علیہ وسلم

ٹٹ جاوے گی انشاء اللہ ساہ دی کچی ڈور مدینے
انج لگدا اے، اوگن ہار نوں لبھ جانی اے گور مدینے
آقا دے دراتے جا کے عاجزی ای کم آوندی اے
الفت دے جذبے وی یار و ہوندے نہیں مومنہ زور مدینے
وہ واری تے انجے کینا میرے خالق میرے نال
پہلوں اپنے گھر لیاؤندا، فر دیندا سی ٹور مدینے
اوتھے ڈیرا آقا دے ٹٹ کج اوتھے ہوندی نہیں
دلاں دے شیشے دیکھے آپاں سارے نویں نکور مدینے
ملک الموت ای میرے اتے کرم کماوے تے لے جاوے
جیکر نال نہ لے کے جاوے مینوں کوئی ہور مدینے
مومن اپنی واج نبی دی واج توں اچی ناہیں کڈھدا
فیر ایہ کسراں ہو سکدا اے سنیے کوئی شور مدینے
رب چاہیا تے اُس دھرتی تے بھار نہ اپنا پاواں گا
نال جے چلو یارو تے فیر دیکھنا میری ٹور مدینے
جے ایہوں احسان نہ کہیے آقا دے کہیے کیہ
جا جے دا محمود جہیا وی ہینا تے کمزور مدینے
راجا رشید محمود

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ

کرم دی اے برسات مدینے
نور سے دن رات مدینے

ہر دن ودھ کے عید دے دن توں
ہر شب اے شبرات مدینے

سدھر پوری ہووے میری
جاں جے نال برات مدینے

اک لکھ کئی ہزار فرشتے
آوندے دن تے رات مدینے

نورِ نبیٰ تھیں تاریاں وانگوں
چمکن پئے ذرات مدینے

جھولی اڑی . رکھ رفاقت
ملدی اے خیرات مدینے

رفاقت علی رفاقت سعیدی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ہر ویلے زہندی اے یادِ مدینہ
دے دے اے مولا توں زادِ مدینہ

عاشق نوں روضے دی خوشبو اے کافی
ذرا میرے دل آ جا بادِ مدینہ

گھر پار اوہنوں کیویں لگے چنگا
ہویا جیہڑا اک وار شادِ مدینہ

بد بخت ہاں میری واری نہیں آئی
حاجی چلے سن کے نادِ مدینہ

صحرائی میرا نصیباً وی جاگے
ہو جائے پوری مرادِ مدینہ

رفیع صحرائی

صلی اللہ علیہ وسلم

سد لین مینوں جے کدے سرکار مدینے
 ہو جاوے نبی پاک دا دیدار مدینے
 مل جائے مینوں میری عمراں دی کمائی
 دن میرے گزر جان جے دو چار مدینے
 کوئی نہ گیا فیض توں خالی تیرے در توں
 پاندے نہیں شفاء مرض توں بیمار مدینے
 چنگیاں پئی بھردی اے میرے شوق دی ہرنی
 جاندا کوئی دیکھاں جدوں اسوار مدینے
 کھلی دی ملے نگھ ٹھرے ہوئے دلاں نوں
 سڑدے ہوئے جھیاں نوں ملے ٹھار مدینے
 دن رات میں کردا تیرے روضے دی زیارت
 ہندا جے کدے میرا وی گھر بار مدینے
 عیبی ترے گنہگار وی جان اوس دوارے
 ہر شخص نوں بخش دے نہیں آثار مدینے
 خولباں تے خیالاں چج میری سوچ دا پنچھی
 اڈا اے تے جاندا اے کئی وار مدینے
 گلشن توں سہانا ایں سماں اوس نگر دا
 پھلاں توں ودھیری ملے مہکار مدینے
 رکھاں نے وی ہن محفل میلاد سجائی
 پڑھدے نہیں سلاماں در و دیوار مدینے
 منگناں ایں جو منگ لیتق در پاک توں شاگر
 ہویا نہ کسے نوں کدے انکار مدینے
 محمد رمضان شاگر

صلی اللہ
علیہ وسلم

بلاوے سوہنا جے ول مدینے
تے جاواں پکاں دے بل مدینے

کدے جے قسمت لجاوے مینوں
گزاراں اک اک پل مدینے

میں کسراں جاواں گا ہور کدھرے
جے آکھے سوہنا توں چل مدینے

دلاں دے داغاں نوں دھون والی
ہے رحمت والی چھل مدینے

توں بھاویں دنیا دے شہر پھر لے
نے سحر تیری گل مدینے

ریاض احمد بھٹو

صلی اللہ
علیہ وسلم

دکھاں ورداں دا دارو اے مدینے
 غماں دے ماریو چلیے مدینے
 غماں دے ماریو خوشیاں دی دولت
 پئی لہدی اے وچ مکے مدینے
 خدا دے حسن دی تنویر مکے
 اوہدے محبوب دے جلوے مدینے
 جیہڑا عرشاں تے نور ازلاں توں چپا لے
 اوہو فرشاں تے آ بولے مدینے
 اوہ سر توں پیر تک بندے وفا دے
 جیہڑے اتھرو وگا آوندے مدینے
 ہر اوگتھار تے رحمت دی بارش
 پئی ورھدی اے ہر ویلے مدینے
 نہ مٹے حشر تک یاری اوہناں دی
 جو رہندے چار دن رل کے مدینے
 سدا سرشار رہندے نیں جہناں نے
 پیالے عشق دے پیتے مدینے
 اوہدے پیراں دے بیٹھاں بادشاہیاں
 جیہڑا قداماں چ جا بیٹھے مدینے
 اوہ دنیا تے منارے نور دے نیں
 جہناں دے ہو گئے سینے مدینے
 ریاض احمد بنے طیبہ دی بلبل
 ایہدی ہستی سدا چمکے مدینے
 ریاض احمد شیخ

صلی اللہ
علیہ وسلم

جیون دا ہر حج مدینے
 ہر عاشق دا حج مدینے
 ہور نہ چنگا ویلا کوئی
 سارے چلے اج مدینے
 ایہو اک دعا لے ربا
 رہن دا مل جائے، حج مدینے
 کالی کملی جے مل جائے
 عیب وی جاندے کج مدینے
 جیہڑا جگ تے بھکھا ہووے
 اوہ جاندا لے رج مدینے
 ساڈی نعتاں والی ربا
 محفل جاوے حج مدینے
 ریاض اسیں بے لجے ناہیں
 ساڈی اکو لج مدینے

ریاض احمد قادری

صلی اللہ علیہ وسلم

ہر تھاں وٹڈے پیار مدینہ
سب دا اے دلدار مدینہ

سینے اندر ٹھنڈ پے جاندی
بخشنے چین قرار مدینہ

سوہنے پھل کرم دے کھڑ دے
سوہنا باغ بہار مدینہ

جنت اوہدی دید نوں ترے
جہوں دے دیدار مدینہ

کوئی شہر نہ ایہدے ورگا
شہراں دا سردار مدینہ

ریاض نصیباں والے ویکھن
نیکیاں دا بازار مدینہ

ڈاکٹر محمد ریاض انجم

صلی اللہ علیہ وسلم

ہے عرشِ معلیٰ دا زینہ مدینہ
 اوہدی رحمتاں دا خزینہ مدینہ
 میرے دل نوں روشن کرے سبز گنبد
 منور کرے میرا سینہ مدینہ
 قیامت دے طوفان دا خوف کیہ اے
 اسان عاصیاں دا سفینہ مدینہ
 ہر اک ساہ پڑھے یا محمدؐ محمدؐ
 تے لوں لوں پکارے مدینہ مدینہ
 میری اکھیاں نوں سدا نور بخشے
 مری زندگی دا گنہ گار مدینہ
 میں رو رو کے روضے دی جالی نوں چماں
 میرے دل دی حسرت درینہ مدینہ
 بلا لین مینوں جے قدام چ ساغر
 میں چھڈ کے تے آواں کدی نہ مدینہ

ساغر بیٹ

صلی اللہ
علیہ وسلم

ربا جاواں شہر مدینے
 ڈیرا لاواں شہر مدینے
 میرے دن جے پھر جاون تے
 پھیرا پاواں شہر مدینے
 رب دے فضل دیاں ہر ویلے
 چلن ہواواں شہر مدینے
 ہر پاسے دھپاں ای دھپاں
 ٹھنڈیاں چھاواں شہر مدینے
 آپ دے صدقے بخشیاں جاون
 عیب خطاواں شہر مدینے
 خوش محنتو کچھ میرے حق وی
 نیک دعاواں شہر مدینے
 ساتی اکو آس اے دل دی
 عمر ہنڈاواں شہر مدینے

ساتی گجراتی

صلی اللہ
علیہ وسلم

نچاں بن کے مور مدینے
 ہو جاواں کچھ ہوو مدینے
 لکھ ہزاراں بازو ساڈے
 ہے ایہناں دا زور مدینے
 تیری جنت اپنی تھاہرے
 مائے مینوں ٹور مدینے
 انج روضے دے پھیرے لاواں
 جیویں چن چکور مدینے
 دل دی مجھے رب مدینے
 توں نہ پاویں شور مدینے
 ملک الموت اک تاں من چا
 رکھیں میری گور مدینے
 جتھے چاہوے ودھی رہے
 اُمت دی ہے ڈور مدینے
 بھاویں چٹکا ہے سجاد
 رحمت دی گھن گھور مدینے

سجاد بخاری

صلی اللہ علیہ وسلم

جہڑے بھاگاں والے لوکی آن مدینے
 اوہناں دی رہ جاندی اے جند جان مدینے
 پاک نبی دا روضہ جیوں کھڑیاں گلزاراں
 جنت دی ہو جاندی اے پہچان مدینے
 مسجد نبوی دے پاکیزہ گھر دے اندر
 لک لکا کے رہندا رب رحمان مدینے
 آوندے جاندے زائر نوں پئے دین سلامی
 سوہنے خلق سبھا دے نیں دربان مدینے
 میں وی چار دیھاڑے رہ کے ویکھ لئی اے
 شانناں والے پاک نبی دی شان مدینے
 میرے سخت وی دون سوائے ہو جاون گے
 جے کر مولا مینوں فیر بلان مدینے
 اک واری جے ویکھ لیا اے تہہ نہیں تجھدی
 اکھیاں دا نت رہندا ہن دھیان مدینے
 لکھاں دے ہٹ کھلے بوہے چھڈ کے ویکھو
 ککھ دا وی نہیں ہو سکدا نقصان مدینے
 غارِ حرا توں جس دی ہوئی سی بسم اللہ
 ہویا آن مکمل اوہ قرآن مدینے
 او تھے تقدیراں وی بدلدیاں نیں مرزا
 وگڑے تگڑے بن جاندے انسان مدینے

صلی اللہ
علیہ وسلم

آقا . لین . بلا . مدینے
پورے ہوون چاء مدینے

پنکاں نال صفائیاں کردا
جاواں سارے راہ مدینے
میرے دل دی ایہو سدھر
میرے مکن نہاہ مدینے
روز دیہاڑی عاشق پچھن
جاندا کیمہرا راہ مدینے
جو منگو سو مل جاندا اے
منگنو نہ شرما مدینے
رب دے گھر وچ جا کے لگیا
رب وی آکھے جا مدینے
نسب دی جھولی بھردی اونتھے
توں وی احمد جا مدینے

سرفراز احمد اعوان

صلی اللہ
علیہ وسلم

جیون دے امکان مدینے   جاندے تاں انسان مدینے
 ربا تیرا کعبہ مکے   مکے دی پر جان مدینے
 ہونے نہیں کد پورے آقا   میرے سب ارمان مدینے
 اوتھے پیر نبی دے لگے   پھرنا نال دھیان مدینے
 کعبے نوں مومنہ کر کے پڑھے   ہونا درد بیان مدینے
 ہووے دل دا رانجھا راضی   ساہ دی ٹٹے تان مدینے
 جند شمع دا دل پروانہ   ہوسی کد قربان مدینے
 دوری اک چواتی جہی اے   ہوندا عشق جوان مدینے
 کیوں کہانی پوری ہووے   ایہدا ہے عنوان مدینے
 پگاں والے نیوں نیوں جاندے   شانناں دی اے شان مدینے
 ایویں نہیں اس راہ تے آؤنا   جانا اے دل نادان مدینے
 کدوں بلالی راہ تے ٹرساں   سنی کدوں ازان مدینے
 میریاں تاہنگاں کانگاں والا   رک جانا طوفان مدینے
 دل پکھو نے پنکھ پارے   مکے کاش اڑان مدینے
 رہ گئے دور فقیر وچارے   پہنچ گئے سلطان مدینے

سلطان کھاروی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ملائکہ دیاں بجھیاں واریاں مدینے
رب دیاں رحمتاں ساریاں مدینے

جگ وچ ڈبیاں رہندیاں جیہڑیاں
آقا اوہ بیڑیاں تاریاں مدینے

شاہاں دا سلطان محمد سرکار
رب دیاں ویکھو شہکاریاں مدینے

رب دا حبیب وسے سوہنا دلدار
رب آپے کیتیاں معماریاں مدینے

فرشتے تاں فرشتے پیغمبر دلارے
بخشش دیاں کرن تیاریاں مدینے

سلیم جہیا عاصی جگ اتے نہیں
اساں وی اساں اساریاں مدینے

سلیم آفتاب سلیم قصوری

ﷺ

نبیاں دا سردار مدینے
رب دا سوہنا یار مدینے

جنت ول اوہ تکدا نہیں
جیہڑا گیا اکوار مدینے

عرش توں ودھ کے اوہ نیں تھاواں
جتھے بیٹھے سرکار مدینے

غم زدو نہ غم توں ڈرنا
سب دا ہے غم خوار مدینے

نظر کرم جے کر دیکھن آقا
جاوے اوگنہار مدینے

شان مری وی ہوے اچیری
سجدے لوواں گزار مدینے

جا کے ساجد جے مڑ آویں
دل نوں آویں وار مدینے

ڈاکٹر محمد سلیم ساجد

صلی اللہ
علیہ وسلم

خالق دا شہکار مدینہ
 ساری دھرتی مسجد رب دی
 قدسی کرن سلاماں آوندے
 اوتھے روضہ پاک نبی دا
 اکو حرف کتلیاں اندر
 جنت اسدا پانی بھردی
 لُج پالاں تے مان بڑا اے
 اس مومن تے شک شبہ اے
 جے میری سرکار بلاوے
 ہور کسے وی شہر دی گل نہیں
 سوز کھوے ہر وار مدینہ
 سوز عباس

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ساڈا شرف وقار مدینے
دو جگ دی سرکار مدینے

دسے سنج مسان نہ کوئی
سجری رہوے بہار مدینے

جندڑی پھل کلیاں بن جاندی
رحمت دی گلزار مدینے

ڈھکساں بھاویں پئے ہاں سانوں
جانا پہاں بہار مدینے

منگتے جیویں کونج قطاراں
سائل کل سنسار مدینے

جی ارار نہ لگے شارق
چلیے پتنوں پار مدینے

شارق نظامی

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل تر سے دیدار نون جس دے اوہ ماہی منقہار مدینے
 چھم چھم چھم اکھیاں بر سن دکھیاں دا دلدار مدینے
 جس دے ذکر دے صدقے میرے شعراں وچ تاثیراں رچیاں
 من تو بنے چوں نکلن نعتاں کھڑ کے دل دی تار مدینے
 جس سوہنے دے بول ریلے سن کے پتھر کلمہ پڑھدے
 لفظاں نون خشبوواں ونڈنے اوہ شیریں گفتار مدینے
 غوث 'قطب' ابدال ولی سب او سے باغ دیاں ہن کلیاں
 شاہ و گدا سب اُس دے بردے سمھناں داسر دار مدینے
 سینے اندر سدھر تتلی دل دی تھاپ تے جھمبیر پاوے
 اتھرو بن کے جگنو چمنکن جے سدن سرکار مدینے
 سن لے عرضاں اللہ سائیاں تیرے ناں نون سب وڈیاں
 اکھیاں ورہیاں توں ترہیاں لے چل ہن سرکار مدینے
 فیر بھاویں من تسبی وچوں کھچ لوویں ایہ روح دی ڈوری
 انجم دے ساہواں دے منکے بے شک دوویں کھلار مدینے
 محمد شریف انجم

صلی اللہ
علیہ وسلم

سدے سانوں آقا جے اک وار مدینے
اکھاں اپنیاں لئیے جا کے ٹھار مدینے

ساری عمراں شکر کریندا تھکا نہ میں
زب بناؤندا جے میرا گھر بار مدینے

جین مرن دیاں جیہڑے سن نت قسماں کھاندے
ٹر جاندے نہیں چھڈ کے اوہ ہر وار مدینے

ظلمت دی ہر پاسے پت جھڑ درھدی پئی سی
بوٹے مہکے آئی جدوں بہار مدینے

ایسے آس تے زندگی دی گزران پئی ہوندی
سدن گے ساجد نوں وی سرکار مدینے

محمد شریف ساجد

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ودھ جاندی اے بندے دی انج آن مدینے
رکھدے نہیں ذرے وی اُچی شان مدینے

اوہ کروا اے بوڑھاں وانگوں جگ تے چھاواں
جا ویکھن ایہ ویلے دے سلطان مدینے

سورج وانگوں جگدے نہیں، گلیاں دے پتھر
چار چھیرے کرناں دے سامان مدینے

جس ویلے سوہنے دیاں خوشبوواں آیاں
پتھراں رنگے رستے وی آسان مدینے

جھومدے ویکھاں پھل میں جیویں شاخاں تے
پڑھدی اے ہر پاسے وا قرآن مدینے

شفقت شیشے ورگے مکھڑے سب دے اتھے
انساں دی ہوندی اے پہچان مدینے

شفقت رسول مرزا

صلی اللہ
علیہ وسلم

میرے عشق دی انتہا اے مدینے
 مرا درد میری دوا اے مدینے
 مدینے دے ذرے نہیں نورانی تارے
 تے عرشاں توں اعلیٰ فضا اے مدینے
 جہڑے جان او تھے پھرن مست ہر دم
 میں قربان! کیسا نشا اے مدینے
 جہنے حشر نوں پار اُمت نوں لاؤنا
 اوہ مشکل کشا ناخدا اے مدینے
 جہنے دتا دنیا نوں آئین اعلیٰ
 اوہ گوئین دا رہنما اے مدینے
 کیہ پھدے او اس جھلے دل دا ٹکانہ
 مرا دل اے کعبے تے یا اے مدینے
 مری اکھیاں تھیں کدے ویکھ زاہد
 قسم اے خدا دی خدا اے مدینے
 اوہ سوہناتے اعلیٰ او تھوں بن کے آیا
 جو کوچھاتے عیبی گیا اے مدینے
 ہے صدقہ جیہدا سب خدا دی خدائی
 اوہ گوئین دا لاؤلا اے مدینے
 جیہدا یاد کردا مدینے دے شہ نوں
 اوہدے ساہواں دی ہر صدا اے مدینے
 قمر میں کد تاجاں تختاں دا طالب
 مری جاں مرا مدعا اے مدینے
 ڈاکٹر شوکت علی قمر

صَلَّى اللّٰهَ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سدا جے سرکار مدینے
جاواں سر دے بھار مدینے
عرش فرش تے ہو رکتے نہیں
جیہو جہیا دربار مدینے
موسم بھاویں کوئی وی ہووے
رہندی سدا بہار مدینے
جالی دے نال لگ کے سینہ
ہووے بھنڈا ٹھار مدینے
ساڈا شافی تے نبیاں دا
وسدا اے سردار مدینے
نبی دے ہر اک عاشق تائیں
ملدا چین قرار مدینے
کراں پرواز جے پر لگ جاوے
جاواں لکھ لکھ وار مدینے
رحمت والے رب سوئے نے
لائے نہیں انبار مدینے
ساجد چراں توں سدھر میری
ایہو پڑھاں اشعار مدینے

شہباز حسین ساجد

جی کر داماے اڈ کے اڑاں سوہنے شہر مدینے
 جتھے سارے اوگن دھپدے وگدی نہر مدینے
 پاک نبی نون ملنا خورے قسمت دے وچ ناہیں
 ایسے چنتا دے وچ رہناں اٹھے پھر مدینے
 دل دماغ تے ہر ویلے ای دلبر دے سنگ وسدا
 ماہی سدے تے لے جاواں میں سر پیر مدینے
 اوتھے نہ کوئی بھکھا رہندا نہ کوئی تسا رہندا
 میں جہے بھکھے تے نون وی پیندا خیر مدینے
 جھکدے جھکدے ایویں ای میں انجے عمر گوائی
 اوتھے تے سب اپنے وسدے نہیں کوئی غیر مدینے
 پار سمندر جھوک ججن دی تاں کیہ ہویا یارو
 اوگن ہارو! آو چلے رل کے تیر مدینے
 چن سورج تے تاریاں دی اج لو نہیں چنگی لگدی
 دل نون ملے قرار جے ویکھاں ماہ تے مہر مدینے
 آل دوالے اڈ دا پھر دا جے ہندا میں پنچھی
 کنے اوہ خوش قسمت جیہڑے اڈ دے طیر مدینے
 اپنی اکھیں جا کے ویکھاں صادق ایہا سدھر
 چوداں صدیاں پہلاں جو سی آئی لہر مدینے

صادق جنجوعہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

رب کرے میں جاں مدینے ویکھاں سوہنی تھاں مدینے
 ہجر دی دھپے میں پیا سڑدا لہھے وصل دی چھاں مدینے
 جا کے ویکھاں سوہنیاں گلیاں جتھے سوہنے لائیاں تلیاں
 آب زم زم رج رج پیواں نالے لنگر کھاں مدینے
 تیرے پاک بوہے تے آواں جے مر جاں حیاتی پاواں
 او تھوں اتھے فیر نہ آواں جانا اے میں تاں مدینے
 شہر مدینے دے وچ رہنا ہجر دا دکھڑا ہن نہیں سہنا
 پاک نبی نے دے دینی ایں جنت دے وچ تھاں مدینے
 سوہنے شہر مدینے جاواں سبز گنبد تے نظر جماواں
 آل اولاد تے سھے رشتے بھلے مینوں ماں مدینے
 ویکھاں سوہنا شہر مدینے ٹھار لوواں میں اپنا سینہ
 وصل دا ساز و جا کے او تھے گیت نبی دے گاں مدینے
 جنتوں شہر مدینے سوہنا سب توں سوہنا تے من موہنا
 رحمت دے دروازے بہہ کے بت نظارے لاں مدینے
 صادق اکو کرے سوال اے محبوب ذوالجلال
 تیرے خاص غلاماں دے وچ لکھیا جاوے ناں مدینے
 صوفی محمد صادق صابری

صلی اللہ
علیہ وسلم

عاشق دا ارمان مدینہ
 عرش توں عالی شان مدینہ
 ہر عاصی دا ہر منگتے دا
 رکھ لیندا اے مان مدینہ
 دور کرے بیماری ساری
 درداں دا درمان مدینہ
 جو وی مجرم آ جاندا اے
 دیوے بخش امان مدینہ
 سبز گنبد دا تاج سجا کے
 بن گیا اے سلطان مدینہ
 میرا کعبہ میرا قبلہ
 میرا عرش جانان مدینہ
 عرش دا کعبہ فرش دا قبلہ
 صائم دی جند جان مدینہ

صائم چشتی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

جند مدینے جان مدینے   رہندا آپ رحمان مدینے
 سب نوں چائن و نڈن والا   رشنایاں وا مان مدینے
 جنت جانے آپے جانے   بہہ جا تنبو تان مدینے
 پلو میرا عیباں بھریا   بخشش وا سامان مدینے
 مینوں فکر نہ جین مرن دا   میرا ہے نگران مدینے
 جے توں چاہویں جنت جانا   بار کے وکھ دھیان مدینے
 صفت کراں میں عاجز کیویں   دھرتی دا اسمان مدینے
 جتھوں نور و نڈیوے جگ تے   ہے اوہ نوری کان مدینے
 جیہدی مرضی وچ رب راضی   نبیاں دا پردھان مدینے
 اکو چاء اے دل وچ میرے   لکھاں بہہ دیوان مدینے

رج رج چمدا گنبدِ خضریٰ

ملدا کاش مکان مدینے

ثانی کردا روز دعاواں

نکلے میری جان مدینے

محمد حسد لہری نالی

ﷺ

سدھراں نیں دل وچ میں آواں مدینے
میں دکھڑے ہجر دے سناواں مدینے

میں گنبدِ خضرا دی جالی نوں چماں
بخش دا اے مولا خطاواں مدینے

گزر جہناں راہواں توں آقا دی ہوئی
جھلک اوہناں گلایاں دی پاواں مدینے

حسرت اے میری میں روزے نوں چماں
نصیب اپنے تے جگاواں مدینے

صدف تیرا امتی گنہگار بندہ
کرم کر دے آقا میں آواں مدینے

صدیقِ صدف

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سد لو کدی حضور مدینے
 ہو جانڈے دکھ دور مدینے
 کدی تے مک جاوے بے چینی
 جا ہوواں مسرور مدینے
 ایہ میرا ایمان اے اک دن
 جانا ہوگے ضرور مدینے
 ہر پاسا اے روشن روشن
 دو جگ توں ودھ نور مدینے
 ایہو سوچ کے عرضی بھیجی
 ہو جانی منظور مدینے
 خالی دامن حج کے یار
 ہو جانڈے بھرپور مدینے
 کل عالم توں بہتا دکھی
 آؤندا چین سرور مدینے

طارق محمود کھی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رب دی ہر اک شان مدینے
کعبے دا یزدان مدینے

ہمدگی، زندگی، جسم تے روحاں
ہر شے دا عنوان مدینے

لوح محفوظ تے لکھ محفوظ اے
ساڈا تے قرآن مدینے

دنیا دار تے کچھ وی ناہیں
مالک دا ہر مان مدینے

رب نون کتھوں لھدے پئے او
میرا ہے ارمان مدینے

طالب جتھے دفن میں ہوواں
اوہ ہووے گستان مدینے

طالب حسین طالب۔ چنیوٹ

صَلَّى اللّٰه
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عظمت دا کردار مدینہ
وسدا رہے دربار مدینہ
نور دی جس تھاں بارش ہوندی
سوہنا پُر انوار مدینہ
اوتھے مکدے دکھ دکھیاں دے
دیندا ہاں نون ٹھار مدینہ
جتھے مدنی پیر نہیں لائے
اکھ وچ رہے ہر وار مدینہ
باغ بہشعوں وی اے سوہنا
عاشق لئی گلزار مدینہ
جیہدے دم توں دنیا قائم
عالم دا سردار مدینہ
طاہر کعبہ جگ دا محور
جگ دی ہے دستار مدینہ

طاہر شیرازی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ٹر گئے سب سرکار مدینے
 سدو وی اک وار مدینے
 میں درشن نوں ترس گیا واں
 رب دا سوہنا یار مدینے
 ہور کتے وی آ نہیں سکدی
 ہے جو اک بہار مدینے
 اکو بختاں ماریا میں آں
 ہو آیا سنسار مدینے
 سارے جگت نوں اُس مہکایا
 کھڑیا جو گلزار مدینے
 میں اس کندھے واجاں دیواں
 آقا نہیں اُس پار مدینے
 حد خشی دی فیر رہوے نہ
 پُجاں جے میں یار مدینے
 کون ظفر دے دل دیاں جانے
 پایا ایس پیار مدینے

میاں ظفر مقبول

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رکھدا اے جیہڑا دل توں عقیدت مدینیوں
اوہنوں ملی جہاناں دی عظمت مدینیوں

قربان کیوں نہ تھیواں میں سوہنے دی شان توں
ہوندی اے پوری میری ضرورت مدینیوں

دنیا تے آخرت دیاں لموڑاں دے واسطے
ملدی اے ہر جہان نوں رحمت مدینیوں

اوہنوں تے لوڑ نہیں کوئی دنیا دے مال دی
لکھی اے جہوں فقر دی دولت مدینیوں

رہندا اے میرے بلھاں تے تحفہ درود دا
ملدی اے روز مینوں سعادت مدینیوں

ڈھکے نیں اوہدے درتے زمانے دے شہنشاہ
جہوں ملی ظہیر جی عزت مدینیوں

ظہیر احمد ظہیر

صلی اللہ
علیہ وسلم

ملدا نور ای نور مدینے
 وسدین پاک حضور مدینے
 جیویں جنت دے رکھاں دا
 ڈھیہدا پل پل نور مدینے
 ہون مجبوراں دیاں عرضاں
 پل دے وچ منظور مدینے
 استقبال گنہ گاراں دے
 ہوندے نیں بھرپور مدینے
 دارو جیہدا گل دکھاں دا
 دتا اوہ دستور مدینے
 ربا کڈھ سبیل کوئی تے
 جاوے ایہ مجبور مدینے
 بے صبرے بے چین دلاں لئی
 حدوں ودھ سرور مدینے
 عادل آکھے عشق نبی دا
 چل ہک وار ضرور مدینے

عادل یزدانی - چنیوٹ

صلی اللہ علیہ وسلم

جاواں جے کسے طور اک وار مدینے
 ویکھاں میں کرد گار دے انوار مدینے
 میں وی تے کراں دید مدینے دی گلی دی
 مینوں وی بلا لین جے سرکار مدینے
 خوش محف میرے ورگانہ ہووے گا جہاں تے
 مل جان حیاتی نوں جے دن چار مدینے
 قرآن توں اللہ دا ایہ فرمان ہے ملیا
 نیویں ہی رہے تیری ایہ گفتار مدینے
 دامن ہے جے سوڑا وی تے دل کھول کے منگیں
 نہیں ہونا کسے طور وی انکار مدینے
 مرضی دی میں قادر توں وی تقدیر لکھاؤندا
 ہوندا جے کدی میرا وی گھر بار مدینے
 گلیاں نیں مدینے دیاں جنت دے بچے
 رحمت وی پئی رہندی اے بھر مار مدینے
 عارف جے حضوری دا شرف ہو جائے مینوں
 رو رو کراں دل دا میں اظہار مدینے

ڈاکٹر عارف محمود عارف

صلی اللہ
علیہ وسلم

دل و جان توں اے پیارا مدینہ
 ایہ جنت دا لگے نظارا مدینہ
 گناہواں بھری ایس دنیا دے اندر
 ہے رحمت دا بیجا منارا مدینہ
 ایہو ساڈی آساں تے سدھراں دا محور
 زمانے دی اکھیاں دا تارا مدینہ
 کرو ورد ہر دم محمد دے ناں دا
 نمانے دلاں دا سہارا مدینہ
 ایہ پار لائے گا بیڑی اساڈی
 سمندر اے دنیا کنارہ مدینہ
 زمانے دے سردار دی ہے اوہ نگری
 ہے سارے زمانے توں نیارا مدینہ
 جو ہو آیا عاشق رحیل اوس دے در توں
 اوہ دیکھے گا جا کے دوبارا مدینہ

پروفیسر عاشق رحیل

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مرا جسم ایتھے تے ساہواں مدینے
کدی کاش میں وی تے جاواں مدینے

تمنا اے دل دی کہ حسان وانگوں
محمدؐ نوں نعتاں سناواں مدینے

ویلے دی دھپاں بچ سڑے نصیبے
چراں توں پئے مکدے میں چھاواں مدینے

کوئی شہر لکھیاں نوں چنگا نہیں لگدا
کویں دل نوں جا کے وساواں مدینے

پئی وسندی روضے تے رحمت خدا دی
لیہ نیناں نوں منظر دکھاواں مدینے

جہناں ویکھ لیناں میں محسن اوہ کہندے
بہشتاں توں ودھ کے میں تھاواں مدینے

عبدالرزاق محسن قصوری

ﷺ

سد لین جے سرکار مدینے
کٹ لوواں دن چار مدینے

کونج آنگوں کرلاواں ہر دم
ٹر گئے نہیں سب یار مدینے

نہ زر نہ پر کول نہیں میرے
آواں کنج سرکار مدینے

آو رل مل سارے چلیے
کرماں دی بھر مار مدینے

سب دے آقا سب دے والی
امت دے غمخوار مدینے

جے شاہد نوں کول بلاؤ
آوے سر دے بھار مدینے

عبدالستار شاہد

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عاشقاں دی اے جان مدینہ
 حسرت آن ایمان مدینہ
 سو نہ رب دی عرشاں توں اعلیٰ
 کیہ دساں کیہ شان مدینہ
 ہور تے میں ہن کچھ نہیں چاہندا
 حسرت تے ارمان مدینہ
 میرے روگ دا لوکی دسدے
 ہے اکو درمان مدینہ
 جتھے وسے رحمت ربدی
 رحمت دی اے کان مدینہ
 کوئی کسے دا کوئی کسے دا
 میرا مان تران مدینہ
 میں دیوانہ از لوں اس دا
 میری جان دی جان مدینہ

عبدالرحیم دیوانہ نظامی

صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رہا سد اک وار مدینے
دل دی کھڑکے تار مدینے

جتھے خوشیاں دے پھل کھڑوے
ویکھاں عجب بہار مدینے

جی کردا اے رج رج ویکھاں
مکے دا دلدار مدینے

ہر شے سوہنی دلیس تیرے دی
نبیاں دا سردار مدینے

باتے دی ایہ رتھ چروکی
ویکھاں میں گلزار مدینے

عبدالرشید بالہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

نبیاں ذا سردار مدینے
امت ذا غمخوار مدینے

جد وی دل گھبرا جاندا اے
مہل جاندا اے پیار مدینے

احمد مرسل پاک نبیؐ وا
ہو جاندا دیدار مدینے

منگدا رہواں دعاواں ہر دم
چھائی رہوے بہار مدینے

دیر توں آساں لائی بیٹھاں
سد لیون سرکار مدینے

چشتی میں خوش قسمت بندہ
مل گیا چین قرار مدینے

عبدالعزیز چشتی

صلی اللہ علیہ وسلم

اکو تاہنگ پئی ترفائے جاواں فیر اک وار مدینے
 اوہ دن نیڑے کیوں نہیں آوند اسدن شاہ ابرار مدینے
 ہور کتھے ایہ منظر پیارا جیہڑا آپ دی نگری
 ہر ویلے پئے نازل ہوندے ڈھیر انوار مدینے
 دھرتی اتے سو سورنگ دے پھل بہاریں کھڑدے
 سب توں سوہنا پھل کھڑیا جے آویکھو گلزار مدینے
 باقی سب درباراں اندر بھکھ منگیاں دا ڈیرا
 ویکھو شاہ وزیر کھلوتے لے کاسے دربار مدینے
 ساری دنیا اتے اوہناں دا اج وی راج سلامت
 صدیاں توں فرمان پئے آرام مرے سرکار مدینے
 جا جا آپ دے روضے پاک تے کس دا جی اے بھر دا
 میں وی ہر دم کراں دعاواں جان دیاں سو وار مدینے
 شہر نبی دی عظمت بارے اکو گل اے کافی
 مکے جس دا گھر اے اوہدا وسدا اے دلدار مدینے
 جھولیاں بھر بھر ہر زائر نے دولت کٹھی کیتی
 کیوں نہ کردا دسو کوئی ہوندا اے انکار مدینے
 میں جمال وی اڈ کھلوتا جھولی آپ دے درتے
 سنگدا کیوں میں ہتھم دیندے جد سرکار مدینے

پروفیسر محمد عبداللہ جمال

صَلَّى اللّٰه
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رکھ لیں جے دربان مدینے
ہو جاواں قربان مدینے

کنے قسمت والے لوکی
بن دے جو مہمان مدینے

ڈاکو چور لٹیرے جگ دے
ملی جانڈے انسان مدینے

پاک نبی دی رحمت تھلے
یہ جا تنبو تان مدینے

عاشق لوکاں دے ہر ویلے
رہندے دل تے جان مدینے

غوری ہور کتے نہ بن دی
بن دی لے جو شان مدینے

عبدالجبار غوری

صلی اللہ
علیہ وسلم

گلشن ہے مدینہ تے ہے گلزار مدینے
گل رنگ فضاواں دی ہے بہار مدینے
کعبے نوں قبلہ جے بنایا تے نبیؐ نے
کعبے دا وی کعبہ نہیں سرکار مدینے
اُس گنبدِ خضرا دی بہاراں دے تصدق
دن رات برسدے پئے انوار مدینے
طحہ وی تے یسین وی مدرّ وی منزل دی
سب سورتاں دا صورتِ کردار مدینے
شب قدر وی شبرات وی معراج دی شب وی
ہر اک دی فضیلت دا سزاوار مدینے
روضے دی سلامی ایں مقدر دا سنورنا
مختش دا ضروری نہیں اظہار مدینے
اے حسرت بیتاب مک جاندے نہیں پینڈے
اے کاش کدی ہووے جے گھر بار مدینے
میل جل کے نال فرشتیاں اپنے حبیب تے
درود بھجدا اے آپ کردگار مدینے
اُس شہر گلستاں دے خورشید نہیں ذرے
مہتاب نہیں کہسار بازار مدینے
ہر حال گناہواں تے سالک بے شرمساری
با آمید آل کہ روزِ عمنخوار مدینے

عثمان سالک مہرور

صلی اللہ
علیہ وسلم

ہوندا اے فیض یاب زمانہ مدنیوں
 اعجاز آیا پڑھدا ترانہ مدنیوں
 اوہدے جہیاں نہیں ہو رکتے وی تجلیاں
 سوہنا سماں نہیں ہونا سہانا مدنیوں
 ٹھنڈی ہوا مدینے وی بن گئی بہار اے
 پھلاں تے کلیاں سکھیا اے مسکرانا مدنیوں
 جھولی پھیلا کے منگ دا جیہڑا یقین نال
 ہوندا کرم اے اوس تے غائبانہ مدنیوں
 بند کر کے جدوی اکھاں پڑھناں دیرود میں
 دل نوں بڑا سرور ملے مصطفانہ مدنیوں
 حیدر، حسن، حسین، محمد تے فاطمہ
 افضل نہیں ہور کوئی گھرانہ مدنیوں
 چن نوں ملی چاندنی سورج نوں روشنی
 لفظاں دا مینوں ملیا اے خزانہ مدنیوں
 رہندی تڑپ مدینے وی سینے بچ ہر گھڑی
 آوے میرے وی نام دا پروانہ مدنیوں
 ہو گئی دیر چٹھی نوں شاید کہ ایس لئی
 میرے گھرتوں شیت دور لے ڈاکخانہ مدنیوں
 شافی جھنے زورد اے پڑھیا حضور تے
 رحمت خدا دی آندی روزانہ مدنیوں
 عقیل شافی

صلی اللہ
علیہ وسلم

خوش قسمت نیں لوکیں جیہڑے ہجُن شہر مدینے
جیون دا سرمایہ نیں جو گزرن پھر مدینے

نور دوالے نوری لائاں نوری پڑھن سلاماں
نوری رستے نوری بگیاں نوری نہر مدینے

جہلمیل جہلمیل حسن ازل دا من کچھدا ہر ویلے
ہر دل چاہوے سدا لئی اوہ جاوے ٹھہر مدینے

سوہنا روضہ نبی سوہنے دا سوہنی دھرتی اتے
سوہج سہمن ہر دم ورھدا ہر سو شہر مدینے

چار چغیرے رحمت والیاں ہوئیاں لہراں بہراں
بنی وسیلہ بخشش دا جو اٹھی لہر مدینے

ٹھنڈیاں ٹھار ہواواں جھلن دن ہوون یاں راتاں
جاپے شام سہانی سندر شکر دوپہر مدینے

عمر غنی

صَلَّى اللّٰهَ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

زم زم بھر ساں جام مدینے
پسیاں صبح، شام مدینے

جذبے جیکر سچے ہوون
منزل ہر اک گام مدینے

نور حقیقی . ایتھے وسدا
اپنا . جگرا ، تھام مدینے

دھاک بٹھائی دنیا اندر
حق وی دھوم تے دھام مدینے

منگن توں وی پہلاں مل ویسیں
لے آقا دا نام مدینے

آؤ رل مل جھولیاں بھریے
فیض نبی دا عام مدینے

غلام شبیر رانا

ﷺ

اکھیاں دی اے ٹھار مدینے
میرے نیں سرکار مدینے

جی کروا لے کلی پاواں
جا کے میں وچکار مدینے

کنے نیں اوہ بختاں والے
جہناں دے نیں گھار مدینے

ساری عمروں ودھ اوہ جیہڑے
کٹاں گے دن چار مدینے

رو رو کے میں دکھ سناواں
جاواں جے اک وار مدینے

روضے اتے جا کے عاصم
روواں زار و زار مدینے

غلام شبیر عاصم

صلی اللہ علیہ وسلم

غریباں تے عاضیاں دی پہنچی صدا مدینے
 آیا پیغام سائیں دا توں وی آ جا مدینے
 دامن خطاواں پر ہا سارا دھلچ گیا
 اکھیاں نوں ڈس پیا جاں گنبد ہرا مدینے
 دنیا تے وارو درواں بیماریاں دا ہوندائے
 دل آلے درواں دی ہے ملدی دوا مدینے
 ڈوپاں جہاں دی رحمت بھنت توں ودھ کے منظر
 ہے روضہ نبی دا اقدس صلی علی مدینے
 لکھیاں کدروتاں تے کم بختیاں پئی ہوں
 ڈھلدن گناہ مدینے ہے بن دی بقا مدینے
 شاہد ڈوجے سنے تے پیغام ہووے بیا
 باو صبا اک واری ونجیں ولا مدینے
 اے خدا توں اپنی جنت سنبھال رکھ چا
 ساڈے لئی ہے کافی مٹھروی ہوا مدینے
 حقیقت وچ پرویز خدا نوں جے گولنا ای
 کعبے خدا نہیں ملدا ملدا خدا مدینے

ملک غلام محمد پرویز جھٹ

صلی اللہ علیہ وسلم

مری روح بیچ جد دا ہے دسیا مدینہ
 عطاواں دے والی شفاواں دا صدقہ
 ہے عرشاں توں ودھ کے جہد اعالیٰ رتبہ
 اوہ نگہ نور رحمت تے خوشبو داما نے
 مدینے دے بازار گلایاں نوں چماں
 جدوں سیک سک دا ہے اتھرو بیچ ڈھلدا
 ہے سورج وی مانگت جہدے ذریاں دا
 جدوں کیتی مدحت دی قندیل روشن
 معنبر معنبر معطر معطر
 اوہ ہے گھر خدا دا ایہ در مصطفیٰ دا
 تصور بیچ دیکھاں جدوں سبز گنبد
 ایہ من ٹھار ماہی دے قداماں نوں جھے
 سند اوہنوں جنت دی مل جان دی قسے
 میں جد ہر وی دیکھاں ہے دسد مدینہ
 مرے دل دا یثرب بنا چا مدینہ
 اوہ معراج والے دا پیارا مدینہ
 جہوں اپنی بکل بیچ لیندا مدینہ
 دکھاوے جے ہر سال مولا مدینہ
 تاں ہر ساہ پکارے مدینہ مدینہ
 اوہ چاشن دا ہے استعارا مدینہ
 مری روح و بیچ جگمگایا مدینہ
 کھڑاوے میرے من دا چنبہ مدینہ
 ہے مکہ وی سوہناتے سوہنا مدینہ
 میری ذات اندر اتروا مدینہ
 میرا دل بنا دے خدایا مدینہ
 جو اک وار پلکاں تھیں چمدا مدینہ

ہے بسمل دا دن رات ایہو وظیفہ

مدینہ مدینہ مدینہ مدینہ

غلام مصطفیٰ بسمل

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اکھیاں دی آرزو اے دل دی طلب مدینہ
سب دی ایہو دعا اے دکھلاوے رب مدینہ

ہر اک مرض دادارو آقا دا پیارا ناں اے
بیماراں لئی شفا دا سوہنا سبب مدینہ

ہر ذرہ چن تے سورج رُتتاں بہار بھریاں
میںوں وی جے بلا لے ہے کیا عجب مدینہ

شالا نصیب تھیوے سانوں زیارت اوہدی
جنت ہے عاشقاں دی شہر طرب مدینہ

فیروز ہنجواں دے نذرانے پیش کرنا
بولن دی جا نہیں اے 'حدِ ادب مدینہ

محمد فیروز شاہ

صلی اللہ
علیہ وسلم

تقسیم ہو رہے ہیں خزانے مدینیوں
 پلے پلے نہیں آج وی زمانے مدینیوں
 رتبہ مدینے پاک دا ہووے بیان کیہ
 بخشش وی دان کیتی خدا نے مدینیوں
 سچ پچھ دے او جس بھری کائنات وچ
 موسم سب آوندے نہیں سہانے مدینیوں
 خیرات لین جاندے نہیں آقا دے فیض دی
 منگتے گدا فقیر نما نے مدینیوں
 اک وار تے سی گنبد خضرا وی رو پیا
 جد کوچ کیتا آلِ عبا نے مدینیوں
 کم عاشقاں دے عقل دی پہنچوں نہیں بہت دور
 ہو آوندے نہیں حج دے بہانے مدینیوں
 فیضان آکھیاے ”انا قاسم“ حضور نے
 رجدے نہیں سارے اپنے بیگانے مدینیوں

پروفیسر فیض رسول فیضان

صلی اللہ
علیہ وسلم

چلیاں کرن جمال مدینے
اعلیٰ مثل مثال مدینے

خالی جھولی بھر دیندے نہیں
رہندے نہیں لچپال مدینے

انصاراں دے نال مہاجر
وسدے نہیں خوشحال مدینے

بھاوین لکھاں جان سوالی
پورے ہون سوال مدینے

پیکس میری واری آوے
واراں جان تے مال مدینے

قادری محمد صدیق پیکس

صلی اللہ
علیہ وسلم

میری جنت تے جان مدینے
میری ہوند پہچان مدینے

دو جگ دے سلطان مدینے
نبیاں دے پردھان مدینے

سچ پچھو تے گل اے حقی
اُسر دا ایمان مدینے

ذره ذره چمکاں مارے
اکھاں ہون حیران مدینے

ویکھاں اک دن جا کے مولا
تیری اُچی شان مدینے

نال ادب دے سیس نواندے
وڈے سب سلطان مدینے

پیارے پیارے یاراں مہیا
روا سی قرآن مدینے

کوئی وی بے آسا نہ مڑوا
پورے ہون ارمان مدینے

کیہ قمر اوقات اے ساڈی
نوری نیں دربان مدینے

قمر تجازی

صلی اللہ
علیہ وسلم

کدی مینوں سوہنا وکھاوے مدینہ
خدا دل دے شیشے سجاوے مدینہ
بڑا دل نوں ملدا سرور اوتھے جا کے
تے روح نوں ٹھنڈاں ایہ پاوے مدینہ
جدوں ویکھاں تصویرِ روضے دی سوہنی
سدا مینوں جاپے 'بلاوے مدینہ
میں ہنجواں دے نال ایہدی مورت توں دھوواں
مرے نین اندر سلاوے مدینہ
جہاں تے پھر کے میں نکتہ ایہ پایا
ہدایت دا رستہ بچھاوے مدینہ
مری آخری ایہو ساہواں دی سدھر
وسیبا نبی جے بناوے مدینہ
کلیم اوس نگری دے مانگت وی شاہ نین
پیارا نبی جتھے بھاوے مدینہ

کلیم شہزاد

صلی اللہ
علیہ وسلم

کشتی ہے دنیا کنارہ مدینہ
دنیا دے نالوں پیارا مدینہ

اک واری بچیا جھنے اوہ آکھے
مولا دکھاوے دوبارا مدینہ

فرشتے وی جتھے دیون سلامی
نبیاں دیاں اکھاں دا تارا مدینہ

عرعی تے عجمی سارے ای آکھن
ہمارا مدینہ تمہارا مدینہ

گداواں نوں کوثر جتھوں تاج ملدے
زمانے دا اکو سہارا مدینہ

حکیم کوثر نظامی

صلی اللہ
علیہ وسلم

عاشق دی جند جان مدینہ مومن دا ایمان مدینہ
 جس طالب دی طلب نبی اے طالب دا ارمان مدینہ
 لکھ سلاماں تے صلواتاں رب دے پڑھن مہمان مدینہ
 جس تن عشق حضور نہ رچیا کیہ جانے اوہ شان مدینہ
 حاجی کرن طواف کعبے دا کعبے دی عزت شان مدینہ
 کلام الہی نقش نبی اے رب دی قسم قرآن مدینہ
 گنبدِ خضرا سایہء رحمت ءجبرائیل دربان مدینہ
 ریاض الجنۃ روضہ نبی دا دھرتی دا مان تران مدینہ
 ستر ہزار فرشتے حاضر رب دا سلام پہچان مدینہ
 پتھراں نال نہ مکبوں نکلے وڑدا نہیں شیطان مدینہ
 ذوالجلال دا گھر ہے کعبہ پر رہندا رحمان مدینہ
 گندیاں مندیاں گنگاراں نوں ملی شفاعت امان مدینہ
 وچ شریعت نال طریقت عارف دا عرفان مدینہ
 صوفی تے طالب شاہ وی حاضر نظر کرو سلطان مدینہ

صوفی محمد دین چشتی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سد لو ہن سرکار مدینے
آوے اوگتہار مدینے

جے رب سن لے میریاں عرضاں
دیواں عمر گزار مدینے

رب آکھے میں بخش دیاں گا
آ جاون گنگار بدینے

ہر واری مینوں روندیاں چھڈ کے
ٹر جانڈے نیں یار مدینے

ہر ویلے قدماں وچ رہندے
سوہنے دے دو یار مدینے

جو حب دار تہن سیداں دا
اوہنوں ملدا پیار مدینے

محمد علی جن

صلی اللہ علیہ وسلم

زمانے چ شہر اے نرالا مدینہ
ہے دنیا دے لئی اک حوالا مدینہ

ہیں سب انبیا توں وی اچے محمدؐ
زمانے دے شہراں توں بالا مدینہ

مدینے دے چن نے بھوئیں روشنائی
ہے چائن تے نور اک حوالا مدینہ

ترسدے نہیں دیدار نوں میرے دیدے
ہے عرشاں توں سوہناتے اعلیٰ مدینہ

دعا ایہ کراں میں محمدؐ دے صدقے
وکھا دیوے اللہ تعالیٰ مدینہ

دروداں دے مختار کر کے وظیفہ
بنے کاش ساہواں دی مالا مدینہ

مختار جاوید انور

صلی اللہ
علیہ وسلم

سد لو ہن سرکار مدینے
نبیاں دے سردار مدینے
رب دی رحمت دا ہوندا اے
آکھدے بن دیدار مدینے
پھلاں وانگر مہکدے ہونے
ککراں دے وی جاد مدینے
سوچاں خورے کنج دے ہوون
گلیاں تے بازار مدینے
واپس آون دی گل ہووے تے
ہو جاواں بیمار مدینے
پت جھڑ وچ وی کھڑیا رہندا
سنیا اے گلزار مدینے
شام سویر مراد عرشاں توں
اترے نوری ڈار مدینے

مراد ہاشمی

صلی اللہ
علیہ وسلم

وحدت دی مہکار مدینے
 رہندا رب دا یار مدینے
 ہجر دی دھپ نال بلدے رہندے
 ہوں ٹھنڈے ٹھار مدینے
 وگدے ہنجو رک جانڈے نیں
 ملدا ایناں پیار مدینے
 دنیا دے سکھ کچھے پھروں
 جڑ جاوے جے تار مدینے
 حسن، حسین، جن دے بوٹے
 اوہ سوہنا گلزار مدینے
 رحمتہ اللعالمین تے
 نبیاں دے سردار مدینے
 امن سکون تے محبت والا
 ہوندا اے پرچار مدینے
 اکھراں دے جو ہن بنائے
 لے جاواں گا ہار مدینے
 عید جہیا ہر دن اے اوتھے
 کیہ ہفتہ اتوار مدینے
 مک جانڈے نیں دکھڑے سارے
 منظر جج دے سار مدینے
 منظر سعید منور

صلی اللہ
علیہ وسلم

مجتاں دا دریا وگدا مدینے
وسدا محبوب رب دا مدینے

ظلم آپ سہہ کے ظلم نوں مکایا
آیا سی غمخوار سب دا مدینے

کتے وی نہ ہویا جیویں ہوندا ڈٹھا
بن دا نصیباً جگ دا مدینے

اوبدے اک اشارے تے چن پیر چھے
عرشاں دا لاڑا پھبدا مدینے

طیبہ دے ککھاں وچ رل عاجز
کوئی ڈر نہیں دوزخ دی اک دا مدینے

مقبول احمد عاجز

صلی اللہ
علیہ وسلم

سحیاں دا سردار مدینے
امت دا غم خوار مدینے

سڑوے ہجر بیچ یارو جا کے
لیندے دل نوں ٹھار مدینے

دوری بیچ تے دل نہیں لگدا
چلے ہن تے یار مدینے

روضہ تک کے مست ہو جاندا
بن پیتے مے خوار مدینے

اکواری جے سوہنا سد لے
دیواں عمر گزار مدینے

اٹھدے بہندے دن تے راتیں
وجدی رہندی تار مدینے

کو جھے سوہنے ہو جاندا نہیں
سدے جد سرکار مدینے

دھکیاں وچوں چل مکرم
لھدے الفت پیار مدینے

الحاج مکرم لدھیانوی

صلی اللہ
علیہ وسلم

ثناواں دی ثنا لگے مدینہ
 نزا صلی علی لگے مدینہ
 چھیرے مہربانی دے نظارے
 کرم لگے عطا لگے مدینہ
 ہرا گنبد نظر آوے جدوں وی
 وفا دا معجزا لگے مدینہ
 بڑی وکھری جہی صورت اے ایہدی
 بڑا وکھرا جہیا لگے مدینہ
 رہوے محبوباں نوں محبوب جیہڑی
 اوہ محبوبی ادا لگے مدینہ
 حرم اے مصطفیٰ دا ایس کر کے
 اسانوں مصطفیٰ لگے مدینہ
 مدینہ اک اثر وللیل دا اے
 مہک وٹدوی صبا لگے مدینہ
 عرب دی ریت چوں پھٹیا اے جیہڑا
 اوہ چشمہ پیار دا لگے مدینہ
 سدا خالد شکستہ خاطر اں نوں
 دوا جا پے دعا لگے مدینہ

پروفیسر سید منصور احمد خالد

صلی اللہ
علیہ وسلم

صبح مدینے رات مدینے
 رحمت دی برسات مدینے
 دم دم ورد دروداں بھجے
 حجر شجر ہر پات مدینے
 نور شعور دے سوئے پھٹن
 وگڑی بن دی بات مدینے
 عشق نبی دے بھانبر بلدے
 رُوپ لوے سوغات مدینے
 بخشش رب دی واجاں مارے
 عید جے حالات مدینے
 جنڈری دے دکھ کٹے جاون
 جے پاویں اک جھات مدینے
 بخشش ویو امت نوں. مولا
 گوئجن پئے کلمات مدینے
 ہنجواں دی سوغات دریڈے
 خوشیاں دی بارات مدینے
 اصل حیات وا کھٹیا وٹیا
 گزرن جو لحات مدینے
 ہو جاون فر بھاگ منور
 جے پتے اک رات مدینے
 منور عنی

صلی اللہ
علیہ وسلم

سَدے گانہ ہر حال مدینے
میںوں وی لچپال مدینے

سوہنا آپ سنیہڑا گھلے
جاواں مار کے چھال مدینے

بہہ کے کول سناواں گا میں
اپنے دل دا حال مدینے

بڑے نصیباں والا ہووے
جاوے جو ہر سال مدینے

دیکھے نہیں میں منگ دے پھردے
شاہ وی بن کنگال مدینے

رب دی رحمت دے در کھلے
دیکھ منیر کمال مدینے

منیر احمد کمال

صلی اللہ علیہ وسلم

میرے دل دی ایہ حسرت ہے ونجاں اک وار مدینے
ویکھاں ونج کے میں مدنی دا سوہنا دربار مدینے

مینوں ڈھیر ندامت ہے ایہناں ڈھیر گناہواں تے
تائیں لے کے ہنجواں دے میں ویساں ہار مدینے

لکھ وار صدقے تھیواں میں اس دے نصیباں تے
جہوں رب چاء عطا کیہا سوہنا گھر بار مدینے

ایسے آس تے میں ٹریا پنڈ چھڈ کے خطاواں دی
میرے سروں اوہ لہا چھڈ سن سارا بھار مدینے

میری آساں تے امیدیاں دے لگ پار گئے پیڑے
میں مجرم نوں بلایا اے میرے سردار مدینے

آوے موت مینوں موئن منٹھار دی دھرتی تے
ونجاں اپنے میں ساہواں دی جنگ ہار مدینے

مومن ہاشمی

صلی اللہ
علیہ وسلم

رحمت دی تصویر مدینہ
عاشق دی جاگیر مدینہ
روز نکل کے اکھ دی جوہ چوں
لہدے میرے نیر مدینہ
مر جاواں تے کر چھڈیا جے
کفن اتے تحریر مدینہ
پیاد دا پہلا باب اے طیبہ
کل شہراں دا پیر مدینہ
تخت ہزارے ول نہ ویہندی
تک لیندی جے ہیر مدینہ
دین دی خاطر چھڈیا ہے سی
رو رو کے شبیر مدینہ
ہر شے ناصر مٹ جانی اے
رہنا فقط اخیر مدینہ

سید ناصر چشتی

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ربدا وسے یار مدینے
دل دی کھڑکے تار مدینے
عیباں بھریا بندیاں وا
رہندا اے غمخوار مدینے
حکم سوہنے وا فنا پوسی
جندڑی دیویں وار مدینے
اوتھے پڑی شفا دی ملدی
جاوے جو بیمار مدینے
لکھاں پڑھن درود نبی تے
آؤندا نہیں شمار مدینے
عمر صدیق چھیاں پا کے
تے پئے نہیں یار مدینے
نذیر حشر نوں کاہدا ڈر
میرے نے سرکار مدینے

حکیم نذیر احمد نذیر

صلی اللہ
علیہ وسلم

ساہواں نال و جاواں ڈفلی اتھرو ہون باراتی میرے
جند بگھی تے لے کے جاواں اکھراں دی بارات مدینے

تکاں رب دے یار داروضہ چماں رج رج جالی نوں
اڈویو چنچل شوخ ہواؤ لے جاؤ ایہ جذبات مدینے

سدھراں میریاں رل کے بولن صلی اللہ علیہ وسلم
جہڑی جہڑی دل وچ میرے کرلاں میں ہر بات مدینے

اوہ ہانڈی جس ہانڈی دے وچ امرت آپ ملایا سی
من طوطے نوں وی لبھ جاوے اوہ سچی سوغات مدینے

یار ثمر نوں آس ودھیری تیرے قد میں بیٹھن دی
اپنے لیکھ جگاوے ایہ وی جے گزرے اک رات مدینے
نعیم ارشد ثمر

صلی اللہ
علیہ وسلم

چلے کر کے آہر مدینے
نے جے گجرا ٹھاہر مدینے

پہلا پاہر تے گزر گیا اے
گزرے پچھلا پاہر مدینے

اوتھے ہونٹ نہیں سیتے جاندے
وج نہیں سکدی ٹاہر مدینے

جا کے واپس فیر نہیں آؤنا
میری آخری ٹھاہر مدینے

سارے اوتھے جھاڑو دیون
گجرا بھٹی ماہر مدینے

چودھری نور محمد گجر

صلی اللہ
علیہ وسلم

چین دلاں دا ٹھنڈا اکھیاں دی روح لئی ٹھار مدینہ
 ہے بے تاباں لئی راحت سکھ سکون قرار مدینہ
 عرشی فرشی آبی باوی منگن ایہدیاں خیراں
 کائنات دے دل دی دھڑکن گل دا ہار مدینہ
 مخلوقاں لئی رحم کرم دا جاری لبدی سوما
 دھرتی دے مکھڑے دا سوچھتے روپ شنگار مدینہ
 قدرت دا قانون اے بے شک رُتاں دی تبدیلی
 لگیاں والیاں نوں پر لگے سدا بہار مدینہ
 نت بہار اے پھلاں تے مہکاں دے نال بھریا ہویا
 صحراواں دے سلسلیاں وچ اک گلزار مدینہ
 کل عالم وچ اوہدی کدی مثال کتوں نہیں ملنی
 جناں تے جس جس انداز دا ونڈے پیار مدینہ
 کل وی ایہ اعزاز خدا نے ایس نگر نوں دتا
 اج وی آل دوال مہاجر تے انصار مدینہ
 ایہناں دوواں دی حب ساڈے دین ایمان دا حصہ
 دنیا نوں مکہ تے مکے نوں درکار مدینہ
 احقر نوں عشق ہے اوہناں دا کاش کدی اچھائے
 جہناں پاروں بیا شہراں دا سردار مدینہ

ڈاکٹر محمد یونس احقر

صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مرا دل وی کہندا میں جاواں مدینے
میں رورو کے دکھڑے سناواں مدینے

شالا وسدا رہوے روضہ سرکار وا
جتھے ورھدا اے بینہ انوار وا
ہن کرماں والیاں تھاواں مدینے
مرا دل وی کہندا میں جاواں مدینے

ہور کچھ وی نہیں منگ دا بے سرکار میں
دیکھ لاں سوہنیا تیرا دربار میں
نکل جان فر بھاویں ساہواں مدینے
مرا دل وی کہندا میں جاواں مدینے

کدوں آوے گی اوہ کرماں والی گھڑی
ہووے اسماں غریباں دی وی حاضری
کر لے جا کے اشرف دعاواں مدینے
مرا دل وی کہندا میں جاواں مدینے

محمد اشرف مہروی

صلی اللہ علیہ وسلم

میں دکھاں دے مارے جیویں چہہ سیتی دکھاں مدینے
 سے کیہ کیہ نیتی جو ماضی تے بیٹی سناں مدینے
 مرے مدنی ماہی تہاں دی ہے شاہی میں ہاں ات گناہی
 ندامت دی پھاہی ہے گل وچ میں پائی ہے ات امن چاہی
 اچہ اکھ چھاروں میں دھولاں پلیتی تاں آساں مدینے
 امیری پھٹا دا بڑا بن بنا۔ اے میں ہاں ات سوالی
 تروپے دلا سے دے چاں التجا ہے اے طیبہ دے والی
 میں ہر دل دی سدھر کوں پھیلتی پھیلتی جاساں مدینے
 سے کوجھ کیتے بڑی گوجھ رکھی ستاندا پیا اے
 سمجھ بوجھ باجھوں اے نت اوجھ لاکے رواندا پیا اے
 جویں دل دی رت نال ہنجواں میں پتی بتاساں مدینے
 فنا چوں بقا ملدی جتھوں سدا در خدایا دکھاویں
 اے جھلیا دلا ہوش وچ آ نکھا کھا کھل نہیں کداویں
 نبی دے جو در دے سی بر دے پرتی ملاساں مدینے
 الف میم والی مروڑی تے ہو کے فدا اکھدا ہے
 بڑا نام سوہنا ہے ارفع تے اعلیٰ خدا اکھدا ہے
 محمد دے ناں دی لکھا کے سلیتی میں پاساں مدینے
 میں کوجھا کچا ہاں الفت ساڈے دے پڑھدا صحیفے
 غلام آں تہاں دے دروداں سلاماں دے کرناں و نظیفے
 ہناں کفن لاں سیلی ٹوپی کھلیتی تاں جاساں مدینے
 تہاں عرش نوں فرش کر کے دکھایا دیاں لکھ سلامی
 میں آ کے مدینے تے نہیں پھیر جانا غریباں دے حامی
 ہے باوا ایہ چاہندا میں جا اپنی نیتی دکھاں مدینے

بشیر باوا

صلی اللہ
علیہ وسلم

بلاو جے درتے میں آواں مدینے
میں ستے نصیبے جگاواں مدینے

تیری یاد دے پئی دیوے جگاواں
تیرے درتے آکے میں دکھڑے سناواں
کرو جے کرم تے میں آواں مدینے

جدوں قافلے نہیں مدینے نوں جاندا
وچھوڑے دے صدمے نہیں مینوں ستاندے
ایہ صدمے مکاون میں جاواں مدینے

میں آساں امیدیاں دی کھیتی اے یوئی
ترے باجھ اسدا تے والی نہ کوئی
میں آساں سمھے ای پگاواں مدینے

ترا در سخی اے توں لچپال سوہنا
نبیاں توں سوہنا نبی من موہنا
دروداں دی ڈالی پہنچاواں مدینے

اتھے ہر دکھ دی دوا اے پیارے
ہو جاون گے ساڈے وی دکھ دور سارے
جبیں اپنی میں وی جھکاواں مدینے
میں ستے نصیبے جگاواں مدینے

سلمیٰ جبیں

صلى الله
عليه وسلم

چن سورج تے تارے جھکے

نوری ناری سارے جھکے

رحمت وا دربار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

رب رحمن رحیم وا چانجا

خالق تے مخلوق دا سانجھا

ہر ہک وا ٹٹھار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

جنت اس توں واری گھولی

دم دم اوہدی بھرے گھڑولی

جس دی جڑدی تار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

میں وی شہر مدینے جاواں

مدنی وا بردا سدواواں

چنند واراں لکھ وار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

خالق وا شہکار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

عقلوں ودھ کے شان ہے جسدی

ایہ قرآن زبان ہے جس دی

اوہ سوہنی سرکار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

عشق دی گل بات جو ہوئی

سدرہ نون وی خبر نہ کوئی

گن دا ہے اسرار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

روشن روشن دن تے راتاں

عرشی دیکھن پا پا جھاتاں

نورانی سردار مدینے

خلقت وا غمخوار مدینے

ممتاز بلوچ

صلی اللہ
علیہ وسلم

لگدائے دل نوں پیارا مدینہ
لوں لوں چ رچیا نظارا مدینہ

دوہاں جہاناں دے والی دا ڈیرا
سدا اوتھے رہندائے نوری سویرا
گجرے دروداں دے پاندے نیں پھیرا
سلکھنا تے سوہنا اے سارا مدینہ

گنبد ہرے دیاں ٹھنڈیاں نیں چھاواں
مہکاں نیں بھریاں چھیرے فضاواں
آوے جے سدا تے نعتاں سناواں
ہو جانڈیاں سکھے دور بلاواں
دنیا توں ودھ کے اے نیارا مدینہ

زم زم دا پانی اے سوغات اوتھے
سارے پئے پڑھدے مناجات اوتھے
ہر ویلے رحمت دی برسات اوتھے
ملدی روحانی وی خیرات اوتھے
بنے عاصیاں دا سہارا مدینہ

جنت دے وانگوں مدینے دیاں گلیاں
لایاں نیں جتھے نبی سوہنے تلیاں
مہکن اوہ تھاواں کھڑن جیویں گلیاں
مٹی توں قربان مصری دیاں ڈلیاں
اکھاں دا صابر ہے تارا مدینہ
نصر اللہ خاں صابر

صلی اللہ
علیہ وسلم

مقصد دلاں دا سارے ای پاندے مدینیوں
زمانے دے شہنشاہ وی کھاندے مدینیوں
اوہناں نوں ہور شہر کوئی چنگا نہیں لگدا
اکوار ہو کے جیہڑے وی آندے مدینیوں

☆☆☆

فیر اک واری جاں مدینے
کلی پا کے رہاں مدینے
خوش قسمت میں خود نوں سمجھاں
مل جاوے جے تھاں مدینے

☆☆☆

چڑھیاں نہیں رحمتاں دیاں گھٹاواں مدینیوں
بخشش پئی عام ہووندی ویکھاں مدینیوں
میں اپنا آپ زخمی چھڈ آواں اوس تھاں
دے کے تے جد وی حاضری پرتاں مدینیوں

محمد اقبال زخمی

صلی اللہ
علیہ وسلم

اکھاں دے اگے ایس طرح لہرائے مدینہ
جس پاسے نظر جائے نظر آئے مدینہ
جنت دے بوہے اوس لئی کھل جاندا نہیں حسرت
اک وار جیہڑا ویکھ کے آ جائے مدینہ

☆☆

آیاواں پرت کر کے کمائی مدینیوں
دولت دونہاں جہاناں دی پائی مدینیوں
اک وار فیر ویکھاں گا روضہ حضور دا
چٹھی کدے بے ناں مرے آئی مدینیوں

☆☆

پائی اے میری ذات نے ایہ شان مدینے
روح میری اے مکے تے میری جان مدینے
حسرت اوہ ویلا اوہ گھڑی کسراں بھلا دیاں
جس ویلے رہیا بن کے میں مہمان مدینے

یونس حسرت امرتسری

ترجمے

صلی اللہ
علیہ وسلم

عاشق کیلئے کعبہ الفت ہے مدینہ
عارف کیلئے منزل رحمت ہے مدینہ

اے طالب نعمت تجھے اک راز بتاؤں
اللہ کی سب سے بڑی نعمت ہے مدینہ

جاؤ گے تو دیکھو گے وہاں بادشاسمیں
عین کرم و عین محبت ہے مدینہ

بگڑی ہوئی تقدیر وہیں بنتی ہے جا کر
کوئین میں اللہ کی رحمت ہے مدینہ

ملتی ہے تو پھر اس میں کمی ہی نہیں ہوتی
وہ گنج گرانمایہ دولت ہے مدینہ

تم جاؤ کہیں بھی مگر دل نہ لگے گا
بہزاد حزیں قلت کی حسرت ہے مدینہ

پنجابی ترجمہ : اسیر عابد

بہزاد لکھنوی

صلی اللہ
علیہ وسلم

عجب رنگ پر ہے بہارِ مدینہ   عجب رنگ تے وے بہارِ مدینہ
کہ سب جنتیں ہیں شمارِ مدینہ   کہ سب جنتاں نہیں شمارِ مدینہ

مبارک رہے عندلیبو تمہیں گل   مبارک ہوون بلبلو پھل تہانوں
ہمیں گل سے بہتر ہے خارِ مدینہ   مرے لئی تے چنگے نہیں خارِ مدینہ

میری خاک یارب نہ برباد جائے   میری مٹی یارب نہ برباد تھیوے
پہں مرگ کر دے غبارِ مدینہ   میں مر کے تے بن جاں غبارِ مدینہ

جدھر دیکھتے باغِ جنت کھلا ہے   جدھر دیکھناں باغِ جنت دے دسدے
نظر میں ہیں نقش و نگارِ مدینہ   رچے نظر اں وچ انج نگارِ مدینہ

ملائک لگاتے ہیں آنکھوں میں اپنی   فرشتے وی اکھاں داسر مہ بناندے
شب و روز خاکِ مزارِ مدینہ   دنے رات خاکِ مزارِ مدینہ

پنجابی روپ: صابر چشتی

مولانا حسن رضا خاں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَتُوا اللَّهَ حَقَّ ذِكْرِهِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

